

JAGTMAGASINET

TROFÆ

Nr. 1, februar 2017

MEDLEMSBLAD FOR NORDISK SAFARI KLUB

SUV eræn

Audi SQ7 er intet mindre end en verdensnyhed: Det er første S-model i Q7-rækken, og den kommer med en eldrevet kompressor, der får den store bil til at accelerere fra 0-100 km/t på kun 4,8 sekunder. Den nyudviklede 4.0 TDI-dieselmotor med 435 hk gør Audi SQ7 til den stærkeste SUV på markedet, så der er masser af trækraft både til motorvejen og i terrænet. I kabinen kan du vælge mellem 5 eller 7 sæder, og uanset hvor du sidder, bliver du mødt af lækre luksuriøse materialer og et avanceret infotainment system, der altid er klar til at underholde hele familien.

Kontakt din Audi forhandler for mere information eller læs mere på audi.dk

E Audi SQ7 4.0 TDI quattro 435 HK tiptronic 5 sæders version: 1.831.375 kr. ekskl. lev. omk. 3.880 kr. Forbrug v/bl. kørsel: 13,9 km/l. CO₂: 189 g/km. Halvårlig grøn ejeravgift: 4.280 kr. Bilen er vist med ekstraudstyr.

6

20

42

↑
54

INDHOLD

ARTIKLER I DETTE NUMMER

- 6 I Kejser Vilhelms 2.s fodspor
– På trykjagt i Tyskland
- 20 Bøffeljagt i Mozambique
– Klassisk bøffeljagt på fri vildtbane
- 28 Arctic Five
– For mænd og kvinder med hår på brystet
- 42 Estisk elgjagt
– Bedste destination for jagt på europæisk elg?
- 52 Ammunitionens Mekka
– På besøg hos Hornady
- 54 Første gang i Sydafrika
– Farmjagt på antiloper
- 60 Stenbuk på falderebet
– Spansk ibexjagt
- 71 Hvidhalet lykke
– De finske whitetails

60

FAST I TROFÆ

- 5 Leder
- 18 Udsyn
- 38 Jagtrapporter
- 74 Auktion på Camp Villmark
- 78 Trofæopmålinger
- 80 Klubnyt
- 83 Vildtopskrift

71

A man in camouflage gear, including a cap and a jacket, is holding a rifle with a scope. He is standing in a forest with green foliage. The background is slightly blurred.

AVANTI-SERIEN ER EN SIKKER VINDER TIL DIN PÛRSCH OG ANSTANDSJAGT!

Den velkendte Avanti-serie findes
nu i Bill Jordans populære camouflager
REALTREE® *Original - since 1986*

Avanti serien er udstyret med en
Deer-Tex® Performance shell membran,
som holder vand og vind ude samtidig
med, at sættet er åndbart.

Deerhunter®

FOR REAL HUNTERS

Se mere på www.deerhunter.eu
Ring 7422 3520 for at få oplyst din nærmeste forhandler

Jakke: 1.349,- / Anorak: 1.799,- / Fleece: 749,- / Bukser: 699,- / Cap: 199,-
Vi tager forbehold for tastefejl, prisændringer og udsolgte varer.

Viden gør stærk

DET GAMLE ORDSPROG går aldrig af mode. Jagten og specielt troføjagten har en del modstandere rundt omkring i verden.

I Skandinavien er der langt flere end i de fleste af de lande, vi sammenligner os med, der har forståelse for bæredygtig forvaltning af vores natur. Nu er bæredygtig naturforvaltning jo ikke begrænset til de skandinaviske lande, men er i allerhøjeste grad et internationalt anliggende. Når vi ser på de lande, der tiltrækker medlemmer af Nordisk Safari Klub, er der en del af disse lande, hvor bæredygtighed får en endnu større mening, når indtægter i lokalsamfundene tælles med. Specielt jagten i de afrikanske lande og hermed de afrikanske vildtarter synes at møde den største modstand, mest af folk fra andre dele af verden. Hvorfor er det, at afrikanerne ikke må gå på jagt og spise deres vilde dyr? Hvis ikke denne ressource udnyttes, skal føden jo komme et andet sted fra. Alternativet er derfor at lave kvægfarme eller opdyrke jorden. Man behøver ikke nogen doktorgrad for at regne ud, at et opdyrket kulturlandskab er langt, langt fattigere på alle former for vildt, vilde planter, krybdyr og ikke mindst insekter end den afrikanske bush. Her kan nævnes, at den afrikanske honningbi er særlig udsat, men der er jo meget mere prestige i at hjælpe elefanten. Jeg synes også, at der er tendens til, at jo længere væk folk er, og jo mindre de har besøgt et givent område, jo »større« er deres viden, og jo mere skråsikre er de i deres argumenter. Jeg vil vove den påstand, at langt de fleste, der har en dårlig opfattelse af jagt og troføjagt i særdeleshed, mangler viden om, dels hvordan det foregår, dels om den betydning det har for flora og fauna og ikke mindst den lokale økonomi.

Det er her, vi kommer ind med vores viden og formidlingen heraf. Vi skal være bedre til at formidle den viden, vi sidder inde med, og her håber jeg, at Nordisk Safari Klub kan spille en større og mere aktiv rolle i fremtiden. Det betyder dermed også, at vi skal klæde vore medlemmer bedre på til at tage diskussionerne. Det hjælper ingenting at krybe langs husmuren og håbe på, at det går over – det gør det ikke. Vi vil derfor i nær fremtid styrke den del, der har med formidling at gøre, med opprioritering af regelmæssige nyhedsbreve, Facebook og på vores hjemmeside med viden om troføjagten og opdateringer af vigtige informationer, den rejsende jæger kan drage nytte af. Vi har i den seneste tid oplevet en pæn medlemsfremgang, og vi søsætter snart en hvervekampagne for, at endnu flere kan få gavn af at være en del af formidlingsalderen og være med til at sikre fremtiden for jagten og dermed for vildtet. ★

Christian Jensen,
næstformand

Jagtmagasinet Trofæ

24. årgang · Nr. 1 · 2017

ISSN-0908-3952

Forsidefoto: Spanske stenbukke, Shutterstock

Udgivelser / utgivelser / utgåvor i 2017

Medio februar, marts, juni,
august, oktober og december.

Deadlines

Redaktionelt stof: 5 uger før udgivelsen. Indlevering af annoncemateriale 3 uger før udgivelsen.

Annonceordrer: 4 uger før udgivelsen.

Ansvarshavende redaktør

Rune Fich Weischer

Jenslevgade 7 · Jenslev

DK-4070 Kirke Hyllinge

Tlf. +45 50 59 51 14

E-mail:

rw@nordisksafariklub.com

Annoncering / annoncering i Trofæ

Laila Holmgaard

Nakke Kirkevej 16

DK-4581 Rørvig

Tlf. +45 70 22 70 92

E-mail:

info@nordisksafariklub.com

Annoncering / annoncering på www.nordisksafariklub.com

Dan Saugstrup

Gl. Jernbanevej 22, 2 tv

DK-2500 Valby

Tlf. +45 20 73 35 33

E-mail: dan@saugstrup.net

Lay-out

ProGrafisk ApS

Cikorievej 22 A

DK-5220 Odense SØ

Tlf. +45 63 38 39 40

E-mail: michael@prografisk.dk

 Svanemærket tryksag 5041-0513

I kejser Vilhelm 2.s fodspor

– på bevægelsesjagt i Tyskland

TEKST: ANDREAS JENSEN

FOTO: THOMAS LINDY NISSEN

Lyden af bundstykket, som griber den øverste patron i magasinet og fører den frem i kammeret, forsvinder næsten i regnens trommen ...

AT TYSKLAND ER ET LAND med store jagtlige traditioner er sikkert kendt af de fleste jægere. Mange af vore hjemlige traditioner og jagtudtryk stammer da også fra naboen mod syd.

Tyskland rummer imponerende vildtbestande, og det er ikke underligt, at mange danske jægere hvert år drager mod syd for at opleve intense jagsituationer med forskellige arter af klovbærende vildt.

1.000 hjorte med én arm

Vi er på vej på bevægelsesjagt på et revir nær Berlin. Vores lille selskab bestående af fem mand skal indgå i en større jagt, som afvikles på et vildtrigt skovterræn. Reviret byder ud over en god bestand af især vildsvin og dåvildt også på et historisk vingesus.

Så stor en personlighed som kejser Vilhelm 2. nedlagde faktisk sin kronhjort nummer 1.000 i netop dette revir, og til den historie skal tilføjes, at Vilhelm 2. ikke talte spidshjorte med. Kejseren skød sågar kun med én arm, da den venstre var skadet.

Den dag i dag bærer skoven visse steder præg efter de mandsdybe grøfter, som kejseren lod grave, så han uset kunne bevæge sig rundt i skoven under jagt. Nazisten Göring drev også jagt på terrænet og blev senere fulgt af Honecker.

Med så markante, grusomme og ubehagelige personligheder in mente er det med en vis spænding, vi springer ud af bilen for at mødes med vores tyske vært, Florian. Han er heldigvis hverken iført skråbånd, blankpolerede ridestøvler eller flankeret af en rød fane. Til gengæld har han et smittende humør, og over en godnat-øl sættes vi ind i morgendagens program, inden vi spændte kravler til køjs.

Tag over de »gamle«

Et blåligt, regnvåd tussmørke ligger over skoven. Løvfaldet er for længst overstået, og højskoven fremstår nøgen og afklædt, klar til vinter. Det bliver hurtigt vedtaget, at de to ældste i vores gruppe, Kim Holmgaard (fra NSK's bestyrelse) og Jens-Erik Krag, skal besætte de to eneste jagttårne, som er overdækkede. Vi andre må nøjes med mere ydmyge forhold med frit udsyn til det grå skydække.

Jakob Jensen, der er turens unge islæt, besætter et tårn nær en grantykning, mens Thomas Lindy Nissen får tårn

på revirets yderste grænse. Jeg står i et nybygget tårn på kanten af en bred, løvskovsklædt lavning.

Parolen giver frit spil på vildsvin op til ca. 60 kg, fri afskydning af råer og lam, kron- og dåkalv samt mod en mindre trofæavgift kronhjort op til otteender samt spids- og stanghjort af dåvildt.

Lyden af bundstykket, som griber den øverste patron i magasinet og fører den frem i kammeret, forsvinder næsten i regnens trommen på min jakkes hætte, men jeg fornemmer det knapt nok, da et stykke råvildt allerede kom-

Fem timer i regnvejr med konstant fokus på terrænet 360 grader rundt er ikke den rene slapperas – læg i øvrigt mærke til den topmoderne linsebeskytter i et tidløst design.

mer luskende langs med lavningens kant. Langsomt, uden at afsløre min tilstedeværelse, lister jeg riflen op. Desværre bliver en forudindtaget fornemmelse hurtigt bekræftet, da dyret afslører penslen og dermed sit »forkerte« køn. Bukken lusker intetanende videre, mens riflen atter bringes i hvileposition.

Området, vi befinder os i, er blot en lille del af et større skovområde, og selve jagten afvikles sammen med naboreviret, hvorfra det første skud lyder. Snart efter høres endnu et.

Dåvildt, dåvildt, dåvildt

Det fascinerende ved bevægelsesjagt er, at vildtet kan komme fra alle retninger og på alle tænkelige tidspunkter.

Skuddene afgives da også rundt omkring i skoven samtidigt, men det er tydeligt, at det ikke kan være de samme dyr, der skydes til, men forskellige situationer, som hver især repræsenterer et varigt jægerminde.

Pludselig når lyden af lyse, arrige hundebjæf øret. Det er overvejende sandsynligt, at hundene er i gang med at drive med vildt, men om det er den ene eller anden art, er umuligt at afgøre.

Lyden nærmer sig, og spændingen stiger, Tikka'en bliver »krammet« med lidt større kraft, mens øjnene afsøger underskovens regnvåde, gråtonede vegetation.

Naboposten på naboreviret skyder. Så høres endnu et skud, da en anden posteret skytte byder ind. Mens skuddene dør ud mellem stammerne, kan man stadig ane de arrige hundes højrrøstede gøen.

Skuddene har spredt hundene, men at dømme ud fra lydene står en hund netop nu med forpoterne på et varmt stykke vildt. En anden er tydeligvis stadig på foden af vildt, som nærmer sig min post bagfra. Så anes der i den fjerneste ende af lavningen en bevægelse. Snart afsløres den som en rudel dåvildt på godt 40 stykker. Iblandt disse en nydelig fuldskuffel.

De kommer mod mig i jævnt tempo, men brækker så af og bevæger sig i retning af unge Jakobs post. Afstanden er over 200 meter, men selv om dyrene havde været helt tæt på mit tårn, havde det været ganske svært at pille en kalv ud af en så samlet rudel. Dyrene forsvinder ind i grantykkningen og er tilsyneladende sluppet af med deres højrrøstede følgesvend, for skoven ligger atter stille hen.

Den store rudel dåvildt løber i en bue uden om min post og kan nu atter anes ude i højskoven 250 meter væk på modsatte side af min post. Kursen giver mig forhåbninger for de øvrige posterede skytter i vores gruppe. Thomas har fået yderste post, mens Kim og Jens-Erik sidder mellem os.

En nervepirrende pause

Godt to tredjedele gennem jagten, hvor lugten af krudtrøg kun har været forbeholdt jægerne på naboreviret, er der pause i drevet. Pausen i jagten er indlagt, således at eventuelle heldige jægere kan forlade deres tårne og brække det vildt, de har nedlagt.

Pausen er sat til at vare præcis et kvarter, og i den må vi naturligvis ikke afgive skud. Så for os, hvor jagtheldet har svigtet lidt, er ventetiden lidt lang. Jeg bruger tiden på at forbande, at jeg ikke snuppede lidt mad med i rygsækken fra morgenbordet på hotellet. Ikke fordi jeg er synderlig sulten, men så kunne tiden da gå lidt med det.

Mens jeg står der og venter og tænker, føler jeg situationen lidt som et afbrudt samleje kort før klimaks – jeg trækker hættens lidt op om ørerne, tæller minutterne og håber på en snarlig kulmination af jagten.

En kampvogn gennem underskoven

Snart runger det atter af riffelskud i skoven. Endnu har vores del af skoven været tavs, men med den stigende lyd af hundeglam stiger også optimismen.

Atter flakker blikket rundt i søgen efter det, som hundene driver med. De er tæt på nu, men endnu er dråberne fra det konstante regnvejr det eneste, som giver bevægelse, og skoven ligner mest af alt en akvarel i gråtoner med fugtskade.

Pludselig – som en sort kontrast gennem det grå, da et vildsvin i klassisk vildsvinegalop nærmer sig. Selv mit uerfarne vildsvineøjne er ikke i tvivl om, hvad jeg har spotet. Den store, helt sorte krop med de tydelige, karakteristiske tænder fortæller med al tydelighed, at dette er en keiler. Og altså i vores del af skoven ikke skudbar.

Jeg nøjes med at nyde synet, mens kampvognen buldrer videre og forsvinder i retning af Thomas' post.

Knapt er keileren forsvundet mellem løvskovens stammer, før tre überlaufere med få sekunders mellemrum tager omtrent samme rute som keileren. De løber ikke i samlet flok, men mere spredt. Da den ene svinger mod Jakob, stiger spændingen voldsomt. Denne eskalerer, da et skud sekunder senere lyder i den retning.

De to andre vildsvin passerer mit tårn ude over de 60 meters afstand, som er parolens maksimalt udstukne skudafstand til løbende vildsvin.

Lidt slukøret må jeg se dem tage kurs mod Thomas' post, men det er ikke umiddelbart til at høre, om der bliver afgivet skud fra den yderste postering på grund af vinden og regnen.

Da mobilen lidt senere vibrerer med beskeden om, at der er leveret en gris hos Thomas, stiger humøret, og ærgrelsen over manglende jagtheld er nu til at holde ud.

Lidt slukøret må jeg se dem tage kurs mod Thomas' post ...

Thomas nedlagde den perfekte størrelse vildsvin
– i hvert fald i henhold til vores parole!

Belønningen efter mange timers venten
– en nedlagt überlaufer, der ruller i
skovbunden, er med til at give varmen.

Vores lille jagthold bag nogle af de mange og store vildsvin, der blev nedlagt på naboreviret, hvor parolen øjensynligt var en anden end i vores revir.

Ordning muss sein

Jagten nærmer sig sin afslutning. Ufatteligt så hurtigt en jagtdag kan nå sin ende, selv i regn og rusk. Jeg kaster et hurtigt blik på mobilen og konstaterer, at der kun resterer få minutter af dagens jagt. Så kommer jeg til at tænke på Poul Dissings sang om den dødsdømte fange, der tæller de sidste minutter, inden galgen skal strammes om halsen.

Det er lidt den samme panik, som indfinder sig i mit jagtivrige sind. Øjnene arbejder med intens afsøgning af skoven omkring tårnet, men intet rører på sig. Selv naboerne er holdt op med at skyde og har faktisk ikke gjort det i et stykke tid.

Så lyder alarmen fra mobilen dybt nede i rygsækken. Tiden er løbet ud, og jagten er forbi. Først nu mærker jeg, hvor kold jeg er blevet over de sidste timers venten i tårnet. Med lidt besvær kommer jeg på benene og aflader.

Netop som jeg står med magasinet udtaget af riflen og skal til at vippe de enkelte patroner ud, ser jeg en rå komme springende. Den stopper godt 50 meter fra tårnet og står og sikrer tilbage mod den retning, hun kom fra. Fristelsen er stor, men tiden er gået, og jeg har på ingen måde lyst til at komme i »bad standing« hos vores tyske vært. Ordning muss sein!

Kæmpe debuthjort

Fremme ved paraden myldrer det med jægere, drivere, hundefolk og andre medhjælpere, som hver især spiller en vigtig rolle i dagens jagt.

»Madkøen« er lang, og rundt omkring står folk og snakker om dagens oplevelser, mens de fylder sig med varm, udefinerbar gryderet.

Særligt mange mennesker er stimlet sammen ved paradepladsen. Mellem grønklædte jægerben, langskafede støvler og logrende hundehaler anes en stor, rød krop.

Jeg trækker lidt uden om den forsamlede mængde og får nu syn for sagen. På naboterrænet har parolen ikke været lige så begrænset

med hensyn til jagtbart vildt som i vores del af skoven.

En meget stor kronhjort er lagt på parade i selskab med en noget mindre. De ligger præsenteret i forreste geled, og al elektronik, som er i stand til at tage fotos, arbejder på højtryk med at forevige denne fantastiske hjort. Bag hjorten sidder dens unge banemand – han smiler forståeligt nok.

Ved nærmere øjesyn viser det sig, at den heldige jæger, Frits Katstrup, er dansker. Den prægtige hjort, hvis gevir tæller 18 ender, er hans første kronhjort.

Frits sad ligesom os andre i et tårn i skoven hele dagen,

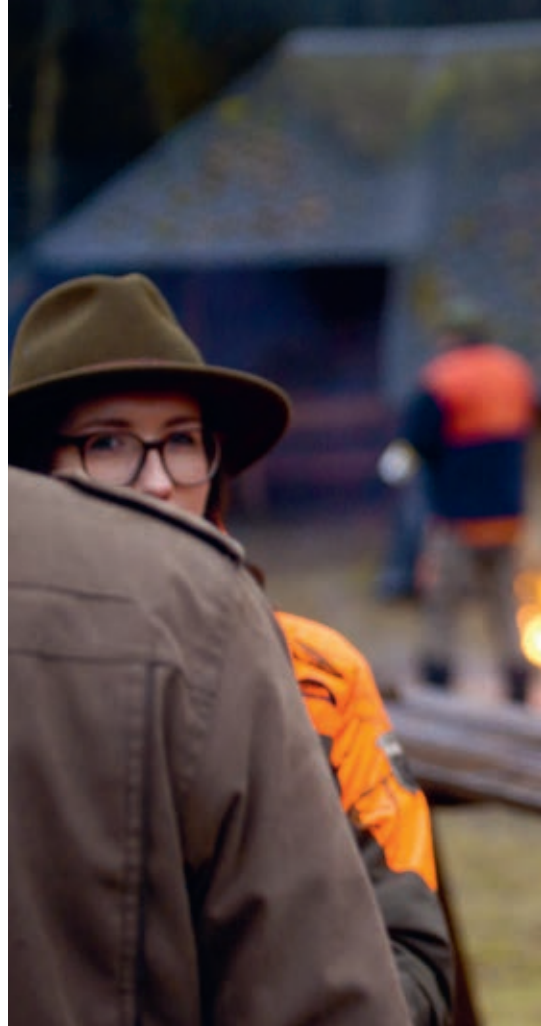

Fristelsen er stor, men tiden er gået, og jeg har på ingen måde lyst til at komme i »bad standing« hos vores tyske vært.

Frits Katstrup bag sit livs første kronhjort!

Kejser Vilhelm 2., Herman Göring og Erich Honecker er nogle af de personer, der tidligere har haft jagtret i reviret, vi jagtede i. Vores vært, Florian Standke, ser da også brysk ud, men er faktisk langt mere sympatisk end de førnævnte.

men på en god post med et rimelig 360 graders udsyn. Han hørte under jagten noget nærme sig og tænkte umiddelbart, at det var grise, som var på vej ud af fyrreskoven.

Det første, som afslørede, at det ikke var vildsvin, var de hvide sprosser, som lyste op i alt det grønne. Den lille hjorterudel indeholdt to kapitale hjorte, som begge ville udgøre drømmetrofæer for de fleste jægere.

Hjortene kom skråt ind fra højre, mens Frits forsøgte at holde fokus på de to store. Endelig kunne han lade trådkorset kravle op ad forbenet og fra en lidt skrå vinkel slippe Lapua-kuglen på den største hjort.

Projektilet i kal. 308 win. tráf og slog hjorten til jorden. Den var hårdt ramt, men faldt delvist skjult af vegetationen. Den sparkede sig lidt, alt imens Frits forsøgte at holde sig klar til endnu et skud.

Det var ikke nemt at se, hvad der skete, men pludselig kom hjorten atter op på bagbenene og skubbede sig fremad. Heldigvis skubbede den sig også så meget fri, at Frits kunne sætte et fangstskud på bladet. Skuddet satte en øjeblikkelig afslutning på den vanvittige jagtoplevelse.

Et vildsvin og et træ

Jægerne ankommer til paraden i lidt spredt orden. Vores eget lille selskab bliver da også først nu samlet og kan samle op på dagens oplevelser. Thomas fortæller, at en stor keiler ret sent i jagten var kommet spidst på hans post. Keileren blev efterfulgt af et noget mindre vildsvin med en anslået vægt på omkring de 40 kg. Überlauferen kom i relativt højt tempo op over en lille bakke, inden den faldt for en blyfri kugle.

Som han står der og fortæller med indlevelse, blod på fingrene og et smil fra øre til øre, er det svært ikke i sit stille sind at være en anelse misundelig.

Anderledes uheldig var Jakob. Da hans chance endte med et skamskudt egetræ. Han fulgte målet gennem riffelkikkerten, og da chancen ikke kunne blive bedre, trykkede han af, mens trådkorset kravlede de sidste centimeter frem foran trynen. Men som bekendt er der mange træer i en skov, og et af disse stod altså i vejen for Jakobs store gennembrud som vildsvinejæger. ★

Vildtparaden var en længere seance, hvor jagtkongen blev udnævnt, skytter hædret med kviste og jagthorn blæst uden en falsk tone – på mange måder er der noget helt særligt over tysk jagt og tyske jagttraditioner

Thomas Lindy genfortæller
entusiastisk sin situation
med vildsvinet.

Det var på paraden vigtigere, at det
nedlagte vildt blev afkølet, end at det
så godt ud – behandlingen af nedlagt
vildt og kød er – som alt andet på
tysk jagt – gennemført.

Tid til beundring – selv i Tyskland er store hjorte som denne nedlagt på bevægelsesjagt ikke hverdagskost.

BIDRAG med internationale nyheder til »udsyn« modtages gerne fra medlemmerne. Der skal angives kilde og gerne medsendes et digitalt foto.

PÅ RANDEN TIL UDRYDDELSE

ASIEN: Det er ikke bare næsehornet, som kineserne værdsætter som et mirakelmiddel mod alt lige fra impotens til cancer, det er også fuglen af næsten samme navn, nemlig »hjelmnæsehorns-fuglen«, som er hjemmehørende i Indonesien og Malaysias regnskov, som har

de afkræftede kineseres gunst. Derfor er fuglen nu tæt på at være udryddet i sit hjemlige habitat. Det forlyder, at kiloprisen på fuglens hjem på det ulovlige kinesiske marked er helt oppe på 40.000 kroner, hvilket i øvrigt er tre gange så meget som elfenben. ★

»BOERE RHINO« – MAFIA ANHOLDT

SYDAFRIKA: The Boere Rhino Mafia er navnet, som medierne har tildelt de tre brødre Deon, André og Nicolaas van Deventer, som gennem et årti, ved gentagne lejligheder, har gjort sig skyldige i krybskytteri på næsehorn. To af brødrene, Deon og André, er nu på ny kommet i medierne, da de fornyligt blev anholdt sammen med en unavngiven tredje person. I deres bil fandtes rifler og et friskt afskåret horn. Brødrene har flere gange før modtaget domme for både krybskytteri, ulovlig våbenbesiddelse, handel med horn fra næsehorn, hvidvaskning af penge m.m. I 2006 indrømmede brødrene illegalt at have skudt 19 næsehorn, primært i Kruger-nationalparken. I 2014 blev de igen anholdt. Af uvisse årsager har de

hidtil modtaget bemærkelsesværdigt milde straffe.

Med lidt held klapper fælden dog for alvor efter den nylige anholdelse. Det er værd at bemærke, at brødrene van Deventer desuden ernærer sig som jagtudbydere ... ★

BUSHMEAT TRUER VILDTET I TANZANIA

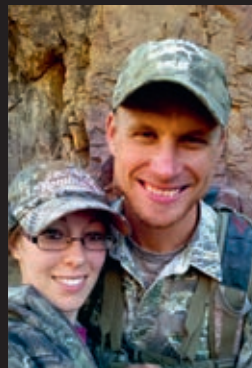
TANZANIA: Myndighederne i Tanzania råber vagt i gevær, efter det har vist sig, at op mod halvdelen af landets vildt er blevet ulovligt fanget eller skudt og solgt lokalt som bushmeat i løbet af ganske få år. Der har i det seneste årti været meget fokus på krybskytteriet af de truede arter som næsehorn, løver, elefant og tilsvarende, hvorfor man ikke har brugt den helt store energi på den ulovlige jagt på arter som wildebeest, zebra og impala. Nu anslår undersøgelser, at mellem 40.000 og 200.000 dyr årligt bliver nedlagt illegalt alene i Serengetis økosystem. Kødet fra de mange dyr sælges ikke bare lokalt, men eksporteres også i stor stil til nabolandene. Blandt de afrikanske stammer ser man stadig bushmeat som det foretrukne kød, og med en voldsom befolkningstilvækst er efterspørgslen enorm og vil i de kommende år kun være stigende, hvorfor der må handles, mens tid er. ★

JAGTGUIDE OG KLIENT ANGREBET – KLIENT FORSØGT BORTFØRT

TEXAS: Den amerikanske jagtguide Walker Daugherty blev hårdt såret, mens hans klient slap med et skudsår i armen, da de under en jagttur i Presidio County i Texas, nær grænsen til Mexico, blev udsat for et væbnet overfald og forsøg på kidnapning af klienten. Jagten havde sit udgangspunkt i en ødebeliggende jagthytte, hvor Daugherty, hans kollega Michael Bryant, deres koner og Daughertys søster havde lagt sig til at sove. Uden for huset holdt klientens mobile home parkeret, og inden i den sov klienten og hans kone. Ud på natten hørte Daugherty stemmer udenfor, hvorfor han gik ud for at tjekke, hvad der foregik. Her mødte han en mindre gruppe bevæbnede mænd, som øjeblikkeligt åbnede ild, mens de forsøgte at komme ind i mobil home-bilen til klienten. Daugherty og Bryant hentede deres jagtvåben og besvarede ilden. Ildkampen stod på så længe, at Daugherty på et tidspunkt var tilbage i hytten og hente mere ammunition. Det lykkedes en af de forskræmte og forskansede koner at få signal på mobiltelefonen, hvorefter hun ringede 911. I mellemtiden var angriberne fortrukket ud i mørket og forsvundet. Tilbage stod et mobile home og en hytte godt og grundigt gennemhullet, og Daugherty lå hårdt såret af skud i brystet. I skrivende stund er hans tilstand stadig kritisk. Klienten slap som nævnt med et skudsår i den ene arm. Der er for nuværende ingen anholdte i sagen. ★

ELEFANTER DRÆBER BONDE

KENYA: Den kenyanske mand Lopuranguria Angorita blev i slutningen af december dræbt af elefanter, da han forsøgte at jage dem væk fra sin mark, hvor de tog for sig af afgrøderne. Det var en gruppe på tre dyr, som formentlig var udvandret fra det nærtliggende Nasolot National Reserve. Mens Angorita forsøgte at skræmme de to af elefanterne væk, angreb den tredje bagfra og dræbte ham. Det var efterårets tredje tilfælde alene i Kenya, hvor en bonde er blevet dræbt af elefanter, mens han har forsøgt at få dem væk fra sin jord. ★

Du kan besøge os følgende steder:

FREDAG D. 24. FEBRUAR 2017
Odense Jagt og Fritid
Magnoliavej 7, 5250 Odense SV.
kl. 10.00-17.30

LØRDAG D. 25. FEBRUAR 2017
Hubertushuset
Roskildevej 239, 4100 Ringsted
kl. 09.00-14.00

FREDAG D. 17. MARTS 2017
Hjørring Jagt og Fritid
Frederikshavnsvej 76, 9800 Hjørring
kl. 11.00 - 17.30

LØRDAG D. 18. MARTS 2017
Kr. O. Skov
Strædet 2, 7441 Bording
kl. 09.00 - 13.30

ROADSHOW 2017- FEB. OG MARTS

– masser af spændende tilbud og præmier

Deltagere på Roadshow:

- Trofæ opmåling alle dage ved Else og Steen Breith. Pris pr. trofæ 100,- kr. trofæopmåling kan bestilles på tlf. 75673377 for at undgå ventetider.
- Konsevalor Trophy Art ved Jacob Strunge deltager alle dage
- Global Trophy Logistics ApS deltager også alle dage
- Hele teamet fra Aurora Jagtrejser deltager alle dage

Hvis du besøger os, vil der være mulighed for at vinde **MASSER AF PRÆMIER**. Vinderne får direkte besked og kan ses på vores hjemmeside og facebook efter Roadshowet.

ÉN PLADS PÅ JAGT I SYDAFRIKA
6 dages ophold, 5 dages jagt 1:1 helpension.

ÉN BUSTUR TIL POLEN
4 dages individuel bukkejagt og ophold på helpension, samt transport i bus fra Danmark til Polen t/r.

ÉN MUFLONJAGT POLEN
3 dages individuel muflonjagt, Jagt 1:1, 3 dages ophold med helpension.

ÉN HJORTEJAGT I POLEN
3 dages individuel hjortejagt, Jagt 1:1, 3 dages ophold med helpension.

KONSEVATOR TROPHY ART
1 stk. hovedmontering af råbuk

GLOBAL TROPHY LOGISTICS APS
Gavekort til hjemtransport af trofæer fra udlandet Værdi 2.500,- kr.

HUBERTUSHUSET
1 stk. håndkikkert. Værdi 3.000,- kr.

ODENSE JAGT OG FRITID
1 stk Seeland vind og vandtæt jagt jakke værdi 1.999,- kr.

KR.O.SKOV BORDING
1 stk. håndkikkert. Minox BF 8*42. Værdi 3.000,- kr.

HJØRRING JAGT OG FRITID
Deerhunter Muflon jakke værdi 2.399,- kr.

Bøffeljakt

i Mosambique

AF JAN WANGEN

ETTER MANGE ÅR UTEN JAKT i utlandet, begynte lysten igjen å melde seg. Jeg hadde over en tid lekt med tanken om jakt på Kamchatka Brunbjørn, den ultimate bjørnen. Hadde tidligere skutt 2 Sibirske brunbjørner, men jakten på den virkelig store brune virket forlokkende. Men min eldste sønn hadde andre planer. Han skulle, sammen med en annen kamerat, jakte bøffel i Afrika. Siden jakt på bøffel virket utfordrende, så ble jeg med på denne planleggingen. Gjennom en jaktjournalist i Norge fikk vi, via en arrangør i Sør-Afrika, formidlet jakt i Mosambique. Vi slo etter hvert til på dette tilbudet og jakten skulle finne sted sommeren 2015. Siden jeg ville fylle 60 år dette året syntes mine 3 sønner at dette var en passende anledning til å «sponse» sin far. Dermed var det gjort, jeg skulle jakte på en av

«The Big Five» – på folkemunne kalt «Enkemakeren». Sen sommeren 2014 gikk jeg til anskaffelse av en Blaser R8 Success i kaliber .375H&H. Min sønn hadde en Blaser dobbeltrifle jeg kunne bruke, men følte meg mer komfortabel med en rifle med magasin. Jeg hadde sett på mange filmer om jakt på bøffel, så det kunne være veldig aktuelt å slippe i vei mer enn 2 skudd av gangen. Mye tid gikk med til skytetrening høsten 2014 og vinteren 2015. På forsommeren 2015 følte jeg at nå var alt klart. Kameraten til min sønn kunne ikke bli med oss, men det ble ordnet med en ny deltager i hans sted. Endelig er dagen kommet og vi befinner oss på flyplassen i Beira. Nå gjenstår kun siste etappe med

”

Vi må nærmere, men plutselig oppdager vi en flott Nyala som kommer mot oss.

bushflyet inn til Coutada 11 og vår camp i Coutada 12. Forsinkelse grunnet tekniske problemer med et fly gjør at vi lander i grevens tid, det er kun snakk om minutter før det er stummende mørke. Her blir vi tatt imot av våre jaktarrangører som kjører oss til campen for en etterlengtet middag. Planer legges for den første jaktdagen og jeg skal jakte med min PH Guy og sporerne Antoine og Domenique. Mine valgte troféer er Bøffel, Sable antilope, Vortesvin og Chobe Bushbuck. Neste morgen vekkes jeg med nytrukket

kaffe på sengen. Opp og etter en rask frokost, setter oss opp på safaribilen. Denne tar oss gjennom terrenget mens vi spotter etter bøfler. Skulle noen av mine andre valgte troféer dukke opp prøver vi oss på disse. Vi ser snart en flokk bøfler som trekker inn i skogen fra en grønn graslette. Disse slettene kalles «panner» og inneholder saftig gress og vannhull. Bestemmer oss for å la de få roe seg ned og skal ta opp sporet igjen på ettermiddagen. Etter en god lunch kjører vi ut igjen og finner sporene etter flokken. En drøy times smyging gjennom til dels tett skog så nærmer vi oss flokken. Kan høre de snøfter der fremme i skogen, men ser ingen ting. Vi må nærmere, men plutselig oppdager vi en flott Nyala som kommer mot oss. Den stopper på 10-12 meters avstand og min PH spør om jeg vil skyte den. Fris-

tende, men vi har bøfler foran oss på under 70 meters hold. Nyalaen trekker seg bort og vi smyger videre mot bøffelflokken. Kan skimte masse ben gjennom vegetasjonen, men ser ingen kropp. Kan det bli en skuddsjanse? Samtidig begynner det å mørkne, men vi må bare se an situasjonen. Vinden er ustabil og plutselig setter flokken seg i bevegelse 30-40 meter foran oss. Ser bare en mengde bøfler som raser ut uten at det byr seg noen skuddsjanse. Hjem til campen for middag og sosialt samvær med Rolf og min sønn Lasse, de to andre jegerne på denne turen. Neste morgen prøver vi samme strategien, ser ingen bøfler på «pannene», men finner etter hvert spor som vi følger. Kommer etter en drøy marsj inn på flokken, men noen aper røper vår tilstedeværelse og flokken trekker unna. Etter å ha ventet en stund fortsetter vi etter, men igjen er vi uheldig med vinden og dyrene trekker unna. Så får vi på nytt kontakt med flokken og kommer inn på 15 meters hold. Dyrene står i tett vegetasjon og vi må bare vente. Så rammes vi igjen av skiftende vind og flokken raser ut. Begynner nå å ane at jakten her i skogen virkelig skal bli en utfordring. Den tredje og fjerde dagen byr igjen på smyging etter bøffelflokker, men som på de to første dagene, er vinden vanskelig og dyrene forsvinner ut. På ettermiddagen den fjerde dagen ser vi et flott vortesvin som står i utkanten av en graslette. Det er over 800 meter frem til dyret og det blir snart mørkt. Etter

en rask rådslagning blir vi enig om å prøve oss og rykker frem mot dyret i rask marsj. Når vi etter hvert kommer inn på skuddhold er dyret borte – hvor har det gjort av seg? Plutselig dukker den opp igjen, men trekker så inn i skogen igjen. Skal vi likevel ikke få en sjanse på dette vortesvinet, som på avstand så ut til å være et flott trofé? Jo, kun minutter senere er den fremme igjen. Min PH ber meg gjøre meg klar til å skyte, men dyret står med fronten mot oss på drøyt 100 meter.

Skyt den i hodet, sier han. Men jeg velger å vente og omsider snur den seg. Skuddet går og jeg kan notere meg for mitt første trofé på turen. På dag 5 skal vi reise ut til Coutada 14 som ligger i Zambezi delta. Her er det mye vann, sump og masse bøfler. Bestanden i dette området er nå på over 20000 dyr. Dette skyldes i første omgang «Anti-pouching» programmet de gjennomfører i området. De trener opp og lønner lokale vakter som patruljerer områdene på jakt etter krypskyttere. Disse opererer for det meste med feller, siden de sjelden eller ikke har våpen. Vel fremme rigger vi til teltleiren og skal senere ta oss frem i sumpen med amfibiebiler. Min sønn Lasse og jeg skal jakte først og turkompis Rolf skal komme dagen etter. Neste dag våkner vi opp til skodde og må vente til det blir flyvær. De skal sende opp et fly som skal spotte bøfler og gi oss GPS koordinatene, slik at vi kan kjøre opp mot flokkene. Får etter hvert detaljer om hvor det står dyr og legger i vei. Lasse

”

De trener opp og lønner lokale vakter som patruljerer områdene på jakt etter krypskyttere.

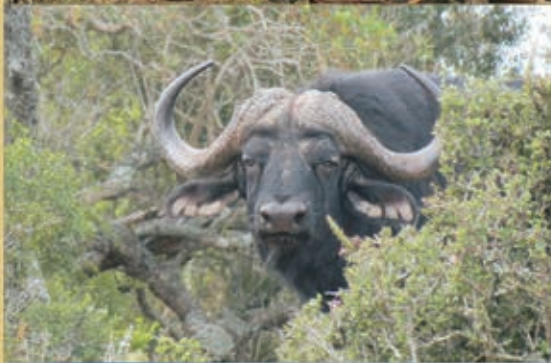

Contact Details

IAIN STEWART
+27 (0)82 872 4322
ph@emeraldsksafaris.co.za

www.emeraldsksafaris.co.za

Your Dream Hunting Safari Awaits

Welcome to Emerald Sky Safaris, a family owned and operated hunting company located in the Eastern Cape of South Africa, situated only 170km from Port Elizabeth, on our privately owned 13 000 acre reserve, with access to an additional 50 000 acres on nearby concessions.

We offer a large variety of high quality plains game for hunting with our skilled and experienced professional hunters. With 18 species available, and exclusivity guaranteed, one can expect quality trophies varying from Impala, Warthog, Kudu, Eland, Nyala and even Sable and Buffalo.

We offer two luxury accommodation options for your hunt with us, either our Historical Lodge, or our Luxury Safari Tented Camp, with quality South African cuisine to compliment your stay with us.

Email us on ph@emeraldsksafaris.co.za with reference to this advert and you will receive a 25% discount on our US Dollar price list for any hunts booked for 2016 or 2017.

QUALITY ANIMALS, QUALITY SERVICE, QUALITY EXPERIENCE

**Der, på baksiden av termitt tuen,
lå en flott bukk.**

skal skyte først dersom det ikke byr seg en sjanse for oss begge samtidig. Den får vi nesten, men nok en gang ødelegges den igjen av ustabil vind. Skiller derfor lag og Lasse skal gå inn på flokken. Vi står igjen dersom dyrene skal trekke tilbake. Etter et par timer smeller det gjentatte ganger i retning flokken. Lasse har skutt double på bøffel og deler av flokken trekker så mot oss. Guy og jeg spotter en fin okse i flokken, kommer inn på hold og venter bare på at han skal stille seg fri. Plutselig blir det uro og dyrene raser avgårde. Lasse sine to sporere skal hente et amfibiekjøretøy og er ikke klar at vi stiller på flokken. Der gikk den sjansen i vasken ... Men det er en stolt far som kan gratulere sin sønn med 2 flotte troféer. Dagen etter skal Rolf og jeg jakte, mens Lasse reiser hjem til campen i Coutada 12. Flyveren oppdager igjen 3 bøffelflokker, den største med 800-1000 dyr. Etter at vi begge går på en flokk, blir vi enige om at Rolf skal bli igjen der og jeg skal, sammen med Lasse sin PH, gå inn på en flokk et par kilometer unna. Vi kommer etter hvert inn på flokken og oppdager noen gamle okser, daggaboys, som henger etter hovedflokken. Raskt får jeg min Blaser 375 H&H opp på skytestokken og idet det største oxen står fri, smeller det. Dyret går rett i bakken, dødsrautet fullføres bare halvveis før jeg sender i vei nok et skudd. Jeg har skutt min første bøffel og gleden er stor ! Rolf skyter sin bøffel bare 10-12 minutter etter meg, så nå kan vi begge returnere til campen. Stemningen er stor når vi kommer tilbake med to bøfler og alle er i mål. Men allerede samme ettermiddagen reiser jeg ut igjen, siden jeg fremdeles mangler to dyr. Vi kjører over store områder og spotter etter Sable Antiloper og Bushbuck. Denne ettermiddagen er det lite dyr å se, men når det nærmer seg kveldstid, kan vi se en Sable ute på en grasslette. Den står helt på andre siden, det betyr at vi må rundt sletta gjennom skogen for å komme på skuddhold. En rask fremrykking må til, siden det er 800-1000 meter å gå og mørket siger på. En liten stund senere nærmer vi oss dyret, som i mellomtiden har lagt seg

ned i gresset. Vi ser kun to gevirstenger, men fortsetter i rolig gange frem mot kanten av skogen. I det vi er fremme og skytestokken er på plass, skremmer vi ut noen andre dyr som står skjult i gresset. Da reiser dyret seg opp og jeg kan slippe i vei et skudd. Det raser i vei, men kommer ikke særlig langt før det faller om. Stor glede blant gutta og vi går frem mot dyret som ligger der ute i gresset. Finner det ikke med en gang – først nå innser vi hvor mørkt det har blitt. 2-3 minutter senere og jeg kunne ikke ha løsnet skudd ! Snakk om flaks, siden dette også var den eneste Sable Antilopen jeg så på turen. Denne kvelden ble feiret med nok et fantastisk måltid og rundet av med en sigar. Fremdeles manglet bushbukken, så allerede ved soloppgang neste morgen reiste vi ut igjen. Siden Lasse ikke hadde fått sitt vortesvin ennå, skulle vi jakte sammen de siste dagene. Fant ingen skytbare svin eller bukker denne formiddagen, så vi bestemte oss for å sette kurs tilbake mot campen og en god lunch. På veien tilbake spottet en av sporerne en bushbukk som stod på en gammel termitt tue. Den var ikke lett å se, kun 2 gevirstenger var det jeg først kunne skimte. Guy, min PH, forklarte meg hvor jeg skulle sikte. Det var ikke lett å se at det stod et dyr der, en mørk kontur var det eneste jeg kunne se.

Skuddet gikk og hunden vår Diddi raste frem mot skuddplassen. Der, på baksiden av termitt tuen, lå en flott bukk. Den hadde stått skrått med bakenden mot oss, noe vi ikke kunne se grunnet skygge. Skuddet gikk tvers gjennom dyret og ut gjennom hjertet. Jeg kunne puste lettet ut, nå som mine fire dyr var i boks. Nå som jeg er ferdig følger jeg med Lasse på hans avsluttende jakt på bavian og vortesvin. Han skyter en flott bavian og vortesvinet detter i skumringen siste ettermiddagen. Endelig kunne vi returnere til campen, vel vitende om at vi begge hadde oppnådd vårt mål – nemlig å skyte bøffel. I tillegg hadde vi fått ytterligere flotte troféer.

Tidlig neste morgen setter vi kursen mot flystripen for å starte på den lange ferden tilbake til Norge. En fantastisk tur til Mosambique er slutt og kan kun oppsummeres som følger : kan ikke beskrives, men må oppleves. En stor takk til Clarke Safaris v/Andrew Clarke (www.clarkesafaris.com) som arrangerte denne fantastiske turen for oss !

Arctic

– **kun** for mænd med hår på brystet?

Fi Five

AF CHRISTIAN JENSEN

KUN FOR MÆND MED HÅR PÅ BRYSTET stod der på outfitterens hjemmeside. Vivi og jeg har været gift i over 30 år, og så vidt jeg husker, så ville sætningen diskvalificere hende til at deltage i denne tur. Vivis søster, Lotte, skulle også med, og jeg tror heller ikke, at hun ville kunne deltage. Ikke desto mindre så tog vi af sted alle tre.

Vi fik et tilbud på en tur til Grønland på vinterjagt for at prøve kræfter

med »The Arctic Five«, en betegnelse, der går på at nedlægge en moskusokse, en ren, en ræv, en snehare og en rype på samme tur. Indkvartering ville være en uge ude i fjeldet i telt, og ifølge beskrivelsen kunne vi risikere, at nattemperaturen ville nærme sig minus 40 grader. Velvidende at de store rener har kastet på det pågældende tidspunkt af året, takkede vi ja og begyndte forberedelserne. Der skulle købes lidt udstyr (det kapitel får jo aldrig ende), for på jagt i ekstremer skal man være forberedt på ekstremer, og så håber man på, at det hele ikke bliver så slemt. Det rigtige

udstyr kan lejes, men hvis man køber, så har man det jo til en måske næste gang.

Efter en overnatning på hotellet i Kangerlussuaq blev vi afhentet af vores outfitter, Thomas Olsen. Vi skulle køre ud til campen, som ligger 50-60 km fra bygden, på snescooter. To tredjedele af turen foregik på den plane is på fjorden, hvor snescooteren kunne nå en hastighed på over 60 km/t. Selv om temperaturen »kun« var på minus 11 grader, så kom kulden langsomt krybende ind i løbet af de par timer, turen varede. Snescooteren havde dog sine vanskelige

heder, idet der det år var usædvanligt lidt sne. Under jagten måtte vi da også skifte til ATV'er for bare at kunne komme en smule frem i terrænet.

Indkvarteringen var et rundt telt med fire sovepladser og et lille brændekomfur i midten, hvor vandet blev varmet op til drikkevand og til den medbragte tørkost. Når komfuret var tændt, blev der lynhurtigt varmt i det lille telt, hvor man de mørke vinteraftener kunne sidde nogenlunde komfortabelt. Når ilden døde ud, sneg temperaturen sig hurtigt nedad. Den laveste temperatur, vi målte, var ikke på de varslede minus 40 grader,

Lejren er ikke ligefrem et femstjernet hotel, men var det det, ville oplevelsen nok også være ødelagt.

... men med stivfrosne fingre og koldt metal var det en udfordring at få ladet riflen.

men »kun« minus 26. På vores sovepladser, hvor vi lå i soveposer, havde Thomas i forvejen lagt forskellige rensdyrskind som isolering mod den kolde jord, hvilket virkede perfekt. Der skulle dog en del indre overtalelse til, før man fik sig taget sammen til at forlade soveposen om morgenen. Den natlige tissetur i minus 23 grader med en stiv kuling fra øst behøvede dog ikke at tage ret lang tid, for slet ikke at tale om morgentoiletet. Det er ikke ret meget brugt på de kanter at sidde og læse det sidste nye Anders And-blad, man koncentrerer sig mere om at få sluttet øvelsen hurtigst muligt for ikke at få frostskeer nogen ubehagelige steder.

Morgenmaden bestod af havregrød og kaffe, som lægger en god bund for dagens strabadser. Når alle forsyninger skal bæres ind, så rutter man ikke med råvarerne. Arktisk jagt er ikke morgenjagt, og der var god tid til at få samlet sit grej og få tøjet på om morgenen.

Vi startede med at køre fra campen på snescooterne. I minus 23 grader og en stiv vind fra indlandsisen kræver det en god beklædning, specielt når

man samtidig skal sidde på et køretøj. Vi kørte også lidt på hundeslæde, men her har man muligheden for at rette sidestillingen eller evt. helt stå af og løbe lidt ved siden af for at holde varmen.

Som så mange andre steder skulle vi et godt stykke væk fra lejren, inden vi kunne begynde at kigge efter dyr. Noget af det første, man undrer sig over, er benrester og hele kadavere, der ligger overalt på fjeldet. På grund af den lave luftfugtighed forgår ting ikke på Grønland. Et skelet fra en ren kan ligge i mange år uden at ændre sig, og kun kødet bliver pillet af kadavere af ræve og ravnene, der er overalt.

Vi havde nu kørt på snescooteren et par timer. Kun øjnene var fri, og øjenvipperne blev efterhånden tungere og tungere af små isklumper, der sad fast på dem og gjorde det besværligt at se. Vores ånde gjorde klædet foran ansigtet vådt, og efterhånden blev det til is, og en gang imellem skulle klædet rettes lidt til for ikke at fryse fast til læberne. Af og til måtte vi gøre holdt for at tø øjenvipperne op, så vi igen kunne se.

Man kan se langt på de store vider i den frostklare luft, og de skarpe og forrevne fjelde står som store monumenter med den hvide sne på de skrånende fjeldsider. Landskabet snyder. Efterhånden som vi arbejdede os frem igennem fjeldlandskabet, åbnede der sig et stærkt kuperet terræn med et væld af slugter og lavninger, der hele tiden bød på nye udfordringer i evnerne med at køre snescooteren.

Efter en rum tid med »optøningspauser« og strabadser med at holde køretøjerne på ret køl nåede vi op til kanten på en af de mange lavninger, og midt ude på et fladt stykke stod en lille flok rener. Renerne blev ved synet af vores silhuetter lidt urolige og begyndte at løbe ind mod et fjeld i det fjerne, og jeg havde allerede opgivet dem i denne omgang. Det havde Thomas dog ikke. Vi kørte lidt ned på det mere flade stykke, og jeg fik besked på at gå ud til et lille klippefremspring og holde mig klar. Så ville Thomas bevæge sig en stor omvej og forsøge at drive dem forbi min position. Jeg havde masser af tid, men med stivfrosne fingre og koldt metal var det en udfordring at få ladet riflen. Jeg nåede dog heller ikke at få alle patroner i magasinet, før renerne allerede og langt før planlagt kom travende som på en snor ca. 50 meter fra mit skjul. Det var næsten li-

Transport sker over isen med ATV'er og snescootere.

**€1,400
only**

| Book Your Bear |

BookYourHunt.com

”

To timer senere spottede vi to enlige moskusoksetyre langt oppe på et lille skrånende plateau.

gesom på hjortebanen. Rener er ikke særlig skudstærke, og kuglen sad nogenlunde, som den skulle, men det var svært i den store polarmundering at få genladt. Da en ny kugle endelig var kommet i kammeret, og jeg havde tyren i kikkerten igen, var den allerede blevet lidt svimmel og faldt, inden den kunne få en opfølgende kugle.

Der var to i flokken, og de andre havde stået lidt længere oppe på fjeldet og set hele seancen. De kunne også se, at det kunne give en chance til den anden tyr, hvis Vivi spurte de 200 meter hen til en position, hvorfra der kunne afgives et forsvarligt skud. 200 meter er jo ingen afstand, men med polarudstyret på blev det undervejs så varmt, at over-

ophedningssikringen slog fra, og hun nåede ikke frem, inden det var for sent, og flokken havde passeret positionen.

Dagen var gået, og vi returnerede til campen.

Efter at havregrøden var konsumeret, og det store cirkus med at komme i tøjet var vel overstået, var det af

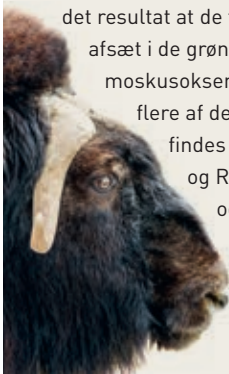
sted igen ud i det storslåede landskab med de endeløse vidder. To timer senere spottede vi to enlige moskusoksetyre langt oppe på et lille skrånende plateau. Efter en del rådslagning besluttede vi, at vi ville prøve de to tyre. Der var lang vej, og den store planlægning gik mest ud på, hvordan vi skulle komme frem i terrænet med køretøjerne for derefter at pürsche os på skudhold, uden at tyrene fik øje på os. Vivi skulle prøve først, og hvis det lykkedes, så skulle jeg prøve på den anden tyr. Belært af gårsdagens overophedning tog vi noget af det yderste lag tøj af, da vi stod af snescooteren, inden vi begyndte på den sidste opstigning. Selv om det var stejlt, kom vi relativt nemt op til plateauet lige under, hvor vi regnede med, at okserne stadig gik. Det sidste lille stykke bød pludselig på en overraskelse, idet en af tyrene lige viste ryggen bag ved nogle klipper. Vivi kravlede det sidste stykke og afgav et skud til tyren, der med det samme faldt sammen.

Inden vi kunne gå frem, fik jeg riflen for eventuelt at kunne skyde den

★ MOSKUSOKSEN

Moskusoksen kan i dag kun jages i Grønland og i visse dele af arktisk Canada.

Oksen var historisk set ganske udbredt over store dele af de nordlige polaregne, men blev jaget hård flere steder – med det resultat at de forsvandt. Med afsæt i de grønlandske bestande er moskusoksen genintroduceret i flere af de oprindelige egne og findes nu igen i bl.a. Alaska og Rusland. Man har også forsøgt sig med udsættninger på Island, hvilket dog ikke lykkedes, og dyrene gik til.

”

Mange mennesker er i tidens løb omkommet ved at tage unødige chancer. Bordet fanger i Grønland.

anden tyr, men da vi kom over kanten på klippen, lå der kun den forendte tyr, og den anden var væk. Vi spejdede rundt for evt. at kunne se moskusoksen, og jeg registrerede en bevægelse ud af øjenkrogen oppe på fjeldet oven over os. Det var »min« tyr, der havde taget en klog beslutning og forsøgte at slippe væk. Det lykkedes mig dog at få afgivet et skud, inden den forsvandt ud af syne. Vi var nu sikre på, at Vivis tyr lå for endt, og vi skyndte os at kravle op ad fjeldet for at følge op på en eventuel anskydning. Det viste sig ikke at være nødvendigt, den havde kun løbet ganske kort, inden den måtte give op. Nu stod vi med to moskusokser, skudt inden for få minutter, og den første bekymring, der meldte sig, var, om vi nu skulle bære dyrene hele vejen ned samme vej, som vi kom derop. Efter lidt rundering i terrænet fik Thomas

og hans hjælper fundet en vej, der kunne forceres med deres ATV. Det var dog en lang omvej, og de nåede først frem, da vi havde brækket dyrene. Alt skulle planlægges. Nå først tyrene var blevet læsset på ATV'en, og vi nåede hjem til campen, ville alt være stivfrossent, så trofæklargøring o.l. skulle gøres på stedet.

Tilbage i campen efter aflæsning af moskustyrene og lidt varme drikke var der stadig lidt tilbage af dagen. Vi skulle stadig se, om vi kunne finde en ren til Vivi, men det var for sent at køre ud til jagtområdet. På de breddegrader tager man ikke nogen chancer, naturen er barsk, og kulden og blæsten kan man ikke forhandle med. Mange mennesker er i tidens løb omkommet ved at tage unødige chancer. Bordet fanger i Grønland.

I nærheden var der et tilfrosset flodleje, hvor der i bunden var en del

lave pilebevoksninger. I mellem dette pilekrat opholdt der sig en del sneharen. Udfordringen med jagten på sneharen er mest at få øje på dem. Når man først efter en del søgen i terrænet får øje på dem, er de ikke svære at jage, idet de sidder oprejst i sædet modsat vores harer, der ligge stille og godt camoufleret. Det lykkedes os efter nogle forsøg og uden at komme for langt væk at nedlægge nogle stykker. Én blev skudt fra kanten af flodlejet, og da jeg langt om længe via en omvej kom ned til bunden, var haren allerede næsten stivfrossen. Vi havde i hvert fald ingen bekymringer om, at skindet kunne blive surt inden nedkølingen.

Det var minus 26 grader uden for soveposen den næste morgen. Det var rart med en outfitter, hvis job var at starte det lille brændekomfur om morgenen. Der blæste en vældig vind

Pludselig slog tyren en kolbøtte, og sekundet efter kom braget.

ind fra øst. Min første tanke var, at vi nok ikke kunne komme på jagt i dag med det vejr. Vandet begyndte også at stå lidt højt, og jeg lå længe og spekulerede på, om det ikke gik over. Det gik ikke over, og jeg måtte tage mig sammen til at forlade den varme sovepose og begynde den lange proces med at tage en masse tøj på.

På de kanter smutter man ikke lige ud, som man er, om morgenen. Det var koldt udenfor, meget koldt, men bedst som man gik og fik frygtelig ondt af sig selv, løjede vinden af, og det blev helt stille. Kulden føltes nu slet ikke så slem. Vi skulle selvfølgelig på jagt efter Vivis ren.

Vi kom lige så langt ind i fjeldet,

som vi var tidligere, men måtte efter en lang dag give op uden at have set nogle handyr. På vejen hjem løb vi så lige pludselig ind i en lille flok rener, hvor der var en lille tyr imellem. Vivi blev sat af og gik en lang tur uden om et klippefremspring for at komme i position. Vi skulle så prøve at få flokken til at bevæge sig hen

forbi stedet, hvor hun stod. Vi nåede aldrig så langt, før flokken satte sig i bevægelse og løb i den rigtige retning. Fra min position kunne jeg ikke se hende, men jeg kunne følge flokken af rener med tyren bagerst. Pludselig slog tyren en kolbøtte, og sekundet efter kom braget. Dyret var forendt efter et skud, hun tog fritstående.

Vi havde nu i flere dage levet af tørkost opblandet i vand, og det var næsten, lige før vi støvede både forud og bagud. Maden smagte udmærket, men efter lidt overtalelse fik vi skåret fileten af den ene af renerne og stegt den på panden i fedtet fra bagstykket, en fantastisk kulinarisk oplevelse med en friskstegt rensdyrfilet på panden tilberedt på fjeldet i Grønland i minus 10 grader – uden støv.

Lige bag teltet lå en lille forhøjning, hvor alt slagteaffaldet fra de skudte dyr blev smidt bag ved. Når vi om aftenen nærmede os campen, rejste der sig nærmest en sky af ræne, der havde fourageret på affaldet i løbet af dagen. Ud på aftenen var vi egentlig kravlet i soveposerne, men lå og hyggesnakkede lidt, mens der endnu var noget varme tilbage i brændekomfuret. Da var det, vi hørte rævene lige bag højen, og efter nogen overvejelse (vi havde jo fået alt overtøjet af) kom jeg til den konklusion, at rævene jo ikke skyder sig selv, så jeg måtte ud i vinteren. Hurtigt ud at skyde ræven og så tilbage igen behøvede jo ikke at kræve det store cirkus med at tage alt det der tøj på igen. Jeg spurtede derfor ud i nattekulden med riflen klar, men kunne ikke rigtig få hold på ræven i halvmørket. Jeg lå på maven for at få et godt anlæg, men blot efter meget kort tid frøs jeg allerede så meget, at jeg ry-stede overalt, og jeg måtte returnere til teltet til en storgrinende Thomas Olsen: »Det kunne jeg da godt have fortalt dig.«

Lidt senere samme aften var vin-

den løjet af, og vi kunne i teltåbningen se nordlys, der nærmest kom bølgende ind over fjeldet. Et fantastisk og næsten surrealistisk syn.

Dagen efter skød Vivi en rype, og jeg brillerede med at skyde forbi. Jagten var ved at være forbi, og vi manglede desværre stadig vores polarræv, men det må så blive en anden gang.

Vi havde nogle gode, spændende jagtdage med store oplevelser i kulden, men er ikke misundelige på dem, der tidligere skulle leve her på kanten af menneskets eksistensgrænse, og hvor selv små fejltagelser kan betyde døden. ★

★ ARRANGØR

Turen var arrangeret af Holmelund Jagt-rejser hos North Safari i Grønland.

Dahls

Trofæmontering

ZOOLOGISK KONSERVATOR

SPECIALIST I STORVILDT MED MANGE ÅRS ERFARING

Kig forbi
eller ring efter
en prisliste

Åge Dahl Sørensen

Tinghøjvej 27, Vammen • DK-8830 Tjele

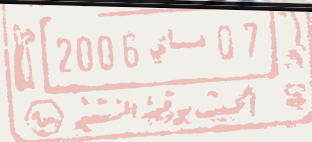
Telefon 86 69 07 77

dahl-ahlstroem@mail.dk

○ **RUMÆNIEN:** Flemming Rolin have tydeligvis afsat efteråret til at jage gemser. Det blev til tre forskellige underarter i tre forskellige lande. I Rumænien var det i området Baile Olanesti Vilcea, at Flemming jagede og nedlagde sin Carpathian Chamois. Turen var arrangeret af Diana Jagtrejser – www.jagtrejser.dk. ★

○ **SPANIEN:** Denne gang var Flemming så i Spanien for at nedlægge Cantabrian Chamois. Turen var arrangeret af VIP Hunting Club – www.Viphuntersclub.com. ★

○ **FRANKRIG:** Og endelig var Flemming også i Frankrig, hvor han skød en Alpine Chamois. Denne tur var arrangeret af France Chamois Hunts – www.francechamoishunts.com. ★

Få alle detaljer om jagtrejserne på www.nordisksafariklub.com

USA: Karen Barfod var i Arkansas USA hvor hun skulle prøve kræfter med at jage med armbrøst. Det lykkedes at nedlægge en Whitetail kalv. Turen var eget arrangement, og Karen var meget begejstret over at prøve en så anderledes jagt. ★

UNGARN: Jan Næser Nielsen er kommet meget tilfreds hjem fra jagt i Ungarn. Her lykkedes det at nedlægge både muflon og dåhjort. Jan melder om godt revir med mange hjorte og er i det hele taget meget tilfreds med turen. Turen var arrangeret af Nika Jagtrejser – www.nika.dk. ★

SPANIEN: Brian Falkenberg har været med Jelling Jagtrejser – www.jellingjagtrejser.dk – i Spanien og var meget tilfreds med resultatet. Han fik nedlagt en Beceite Ibex samt en muflon. ★

SYDAFRIKA: Dan og Birgitte Poulsen var i Freestate i Sydafrika for at gøre brug af en jagt, købt på auktion på jagtmessen i Odense. Udbyderen var Savanna Hunting Safaris – www.africanhunting.co.za. Det blev til seks trofæer – bl.a Sable og Copper Springbok. ★

HVIDERUSLAND: Ole Egil Andreassen var på elgjagt i Hviderusland. Der blev både jagtet på pyrsch, på anstand og på drev. Det var dog under pyrsch og på den sidste jagtdag, at Ole nedlagde sin tyr på 8,5 kg. Større tyre blev set under drivjagten. Turen var arrangeret af *Gamekeeper Jagtrejser* – www.gamekeeper.dk. ★

ZIMBABWE: Michael Hansen har været i Zimbabwe og jaget lidt atypiske trofæer, blandt andet Genet Cat og to plettede hyæner, men også Kudu og Impala. Turen var arrangeret af *Holmelund Jagtrejser* – www.holmelund-jagtrejser.dk. ★

SLOVAKIET: Ole Egil Andreassen igen. Denne gang var Ole rejst fra hjemmet i Norge til Slovakiet for at gå på bukkejagt. Det lykkedes at få to bukke med hjem. Der blev også set store bukke under jagter, men de indgik ikke i arrangementet og fik lov at gå for denne gang. Ole anbefaler jagten, ikke mindst fordi den er prisbillig.

Turen var arrangeret af *St. Hubertus Hunting Tours* – www.hubertushuntingtours.com. ★

Vil du også dele dine jagtoplevelser?

– så gå ind på www.nordisksafariklub.com

Vælg »min side« og følg vejledningen. Bemærk, at vedhæftede fotos skal være i en god høj opløsning for at gøre sig godt, når de bliver trykt. Alle jagtrapporter gemmes i arkivet, og udvalgte jagtrapporter bringes i Trofæ.

Sikajagt i Irland

– bedst med Irish Deer Hunting

F.E.KS. BRUNSTJAGT

i september, oktober og november 2017.
Indkvartering i 4* B&B med aftensmad inkl.
Vi sørger for alle tilladelser her i Irland.

YDERLIGERE INFO: +353 87 195 25 06 / irishdeerhunting@gmail.com

IRISH DEER HUNTING

Fantastic views. Wherever, whenever.

ZEISS Victory SF

// RELIABILITY
MADE BY ZEISS

Den nye ZEISS Victory SF 42

Små detaljer giver store forskelle

Med den nyeste udgave af Victory® SF fra ZEISS går du ikke glip af noget. Takket være et fantastisk skarpt billede, et enormt stort synsfelt og en optimeret SmartFocus mekanisme er Victory SF den ideelle ledsager til passionerede jægere og andre naturentusiaster på deres rejser over hele kloden.

www.zeiss.com/sports-optics

Elgjagt i Estland

AF JACOB KAMMAN

I dette drev var der relativt hurtigt kontakt med elg ...

MIN GUIDE STIRRER INTENST på Garmin GPS'en, som han knuger i hånden. Jeg kan tydeligt høre en af hundeførernes ophidsede stemme i den øresnegl, som guiden har i øret. Selv om jeg ikke forstår et eneste ord, er det tydeligt, at der sker noget ekstraordinært og spændende ... Guiden kigger op på mig, og med helt udspilede øjne spørger han mig: »Are you ready?! The dogs are after a bear, and it's coming this way!«

I uge 42 i 2016 var jeg i Estland for at jage elg. Efter en hel uge med jagt, naturoplevelser, spænding og hyggeligt selskab med otte nye jagtkammerater og endda en smule dramatik, så er det lidt svært nu at sidde og forsøge at gøre status. Alle oplevelserne skal lige fordøjes, og mens jeg sidder her i min stue, driver mine øjne hele tiden hen på det flotte trofæ, som ligger på mit spisebord ...

Den allerførste morgen var jeg så heldig at nedlægge en flot 6-takkers tyr! Vi startede alle morgenerne med at pürsche rundt, eller det vil sige, vi kørte rundt på det enorme revir, og hvis vi så spottede elge, kunne man indlede en decideret pürsch. Efter 10 minutter på den allerførste jagtdag havde jeg nedlagt elgtyren, som var min allerførste!

Det var jo en grupperejse, så håbet og drømmen var, at alle fik skudt elg. For at holde nogenlunde styr på alle oplevelserne og minderne har jeg udvalgt et par situationer, som stadig står helt klart for mig. Vi lægger ud med historien om Martins allerførste nedlagte elg – endda en elgtyr!

Martins elgtyr

Martin Frederiksen var – ligesom de fleste af os før denne tur – elgdebutant. Martins jagtheld meldte sig allerede på den allerførste jagtdag, og så vidt jeg husker på det første drev ... Min fotograf Emil og jeg fik en post langs en af de utallige lange, lige skovveje. De fleste skytter stod sammen med en estisk guide, som både havde radio og GPS, så de alle kunne snakke sammen og se, hvad hundene lavede. Typisk havde hver post temmelig meget »råderum«, dvs. at hvis drevet nærmede sig, men langt væk fra, hvor en skytte stod, så kunne guiden og skytten flytte sig, så en skudchance kunne opstå.

I dette drev var der relativt hurtigt kontakt med elg, og ifølge hundeførerne var der tale om en ko med en ung tyr. Selv om det var nærliggende at kigge på GPS-skærmen for at se, hvor langt væk hundene var, så var det jo drivjagt, og der var stor sandsynlighed for, at andre elge eller endda bjørn kunne snige sig ud af de store såter, uden at der

var en hund med. Derfor gjaldt det om at være på vagt hele tiden, også selv om dette drev var ca. to km væk. Koen og tyren passerede skyttekæden, uden at nogen kunne komme til skud, og straks reagerede alle de lokale. Vi blev gennet ind i bilerne, og med GPS'en i hånden ræsede vi nu et par kilometer længere væk for at opstille en ny skyttekæde. De første par gange, hvor dette skete, syntes jeg, at det hele virkede lidt kaotisk, men med radio og GPS havde guiderne fuld kontrol over, hvor vi blev flyttet hen, og det hele var faktisk nøje koordineret, selv om det for mig virkede lidt rock'n'roll-agtigt! En af de andre skytter kaldte det faktisk for Pokemon GO for jægere med store Land Cruisere ...

Da vi var kommet foran drevet med koen og tyren, blev vi stillet op langs en vej. Drevet havde kurs direkte imod skyttekæden, og med spændingen helt oppe i det røde felt passerede de to store dyr lidt længere nede ad vejen på vores højre side. Endnu en gang var der ingen skytter, som

”

... og nu kunne vi også høre hundens halsen.

kunne komme til at skyde, så atter sprang vi ind i bilerne og kørte længere ind i skoven. Med træstammerne susende forbi bilvinduet forsøgte vores guide og chauffør at gennemskue, hvor elgene var på vej hen og dermed også, hvor en fornuftig post ville være. Emil og jeg endte som den sidste skytte i kæden med Martin på vores venstre side og en lysning foran og bag os. Drevet var på vej fra vores venstre side, og enten ville de to dyr bryde ud på lysningen foran os eller krydse over vejen mellem Martin og os. Guiden stod nærmest og kommenterede på drevet via sin GPS, og nu kunne vi også høre hundens halsen. Jeg kiggede intenst ud på lysningen foran mig, jeg var helt sikker på, at de to elge ville komme ud lige foran mig! Min koncentration blev dog brudt af et enkelt skud fra Martins post. Vores guide så glad ud, og da han kort efter fik en skrattende melding i øresneglen, grinte han til mig og sagde: »Bull down!«

Vi begav os over mod Martin, og midt på vejen lå hans

OUTBACK MED TRÆK PÅ ALLE 4 SOM STANDARD

Subaru har fremstillet firehjulstrukne biler siden 1972. Det er længere end alle andre producenter, og i dag har en Subaru altid firehjulstræk som standard*. Det gælder også Outback, som byder på enestående komfort og et højt udstyrsniveau med blandt andet det prisvindende EyeSight sikkerhedssystem. Du har både køreglæde og sikkerhed med om bord, hvad enten du skal på arbejde, på weekendtur eller på den helt store skiferie. subaru.dk

Subaru Outback fra 549.900,-

Subaru Outback Van fra 315.900,- (+ moms 50.637,-)

SUBARU

Confidence in Motion

Brændstofforbrug 14,3-16,7 km/l. CO₂ 159-163 g/km. Der tages forbehold for trykfejl. Bilen kan være vist med eftermonteret udstyr. Priserne er vejledende og ekskl. lev. *) Dog ikke Subaru BRZ

... men efter nogle lange sekunder snurrede den rundt og forsvandt, endnu en gang helt lydløst igennem skoven.

skydestok og et enkelt patronhylster. 10 meter på den anden side af vejen stod Martin og guiden. Martin stod nærmest som forstenet, og ved hans fødder lå hans allerførste elg. Da vi nærmede os, kunne jeg tydeligt se, at han var lidt overvældet og måske også lidt overrasket over, hvor hurtigt det hele var gået. De to elge var kommet i trav ud af skoven blot 20-30 meter fra Martin. Tyren gik bagerst, og Martin lod skuddet gå, lige efter at elgen var nået ud på lysningen. Tyren blev truffet perfekt og slog nærmest en kolbøtte og lå nu her lige foran os! Vi kunne ikke se hovedet, da den var landet direkte oven på dette. Da vi fik hevet det frem, viste det sig at være en rigtig fin 3-takkers tyr, som dog havde knækket den ene stang i faldet. Ikke noget, som en fornuftig konservator ikke kan fikse, og bestemt ikke noget, som Martin lod sig mærke af.

Vi fik taget en masse billeder, og som alle de andre skytter kom til, fik Martin lov til at fortælle historien igen og igen. Efter at det store dyr var blevet brækket, blev den læsset på traileren, og så var vi klar til et nyt drev og nye spændende oplevelser. Martin satte sig med et stort smil og en lille grangren i hatten ind i Land Cruiseren, og endnu en gang gik det over stok og sten for at finde flere elge.

Far og søn-såten

Turens næstsidste såt på jagtens sidste dag bød på masser af action! Emil og jeg stod for en gangs skyld alene og altså uden guide og GPS-oversigt. Vi stod på en skovvej foran en lille bakke beklædt med brombær og lave træer. Drevet startede i hver sin ende med to hunde. Der var næsten ingen vind, og vi kunne efter kort tid høre, at begge hunde havde kontakt med elge. Ca. 100 meter nede ad skovvejen stod Benny på post sammen med Hannes. Efter en times tid så jeg, at begge havde rykket sig lidt frem, og især Benny så *meget* klar ud. Hannes stod bag ved Benny og pegede ind i skoven, mens han forsøgte at signalere til mig, at noget var på vej. Jeg var også klar, og mine øjne forsøgte at se ind mellem stammerne og hen over den lil-

le bakke, mens jeg prøvede at holde hovedet så meget i ro som muligt. Ud ad øjenkrogen så jeg pludselig et af de små træer bevæge sig, og ud af ingenting stod der en 6-takkers tyr og kiggede stift på mig! Dette store dyr på næsten et halvt ton havde travet igennem skoven og det lave brombærkrat, uden at vi havde hørt en eneste kvist knække.

Hunden var tæt bagved, og vi kunne nu høre enkelte bjæf. Jeg forsøgte at få riflen til skulderen uden at lave nogle hurtige bevægelser. Tyren nedstirrede mig, mens de to store ører som det eneste på dyret bevægede sig. Hver gang, hunden bjæffede, drejede tyren det ene øre mod hunden, mens det andet stadig var vendt mod Emil og mig. Tyren stod nærmest på toppen af bakken, og selv om jeg tydeligt kunne se både halsen og brystkassen, erkendte jeg, at jeg ikke kunne skyde. Der var intet kuglefang, og tyrens gevir stod nærmest i silhuet imod den grå himmel. For at skyde skulle elgen tage et par skridt ned ad bakken, men

efter nogle lange sekunder snurrede den rundt og forsvandt, endnu en gang helt lydløst igennem skoven. Den passerede igen Bennys post, og jeg så ham sigte ind mellem træerne. Der lød dog intet skud før et par minutter senere, hvor tyren må have passeret Svend, som var Bennys naboskytte.

Selv om jeg forspildte min chance, kunne jeg mærke glæden over, at en af de andre fik chancen til en elgtyr. Efter såten samledes vi ved Svend, som dog måtte erkende, at han havde skudt forbi til tyren. Vi ledte længe efter blod, men vi kunne intet finde, og nogle af hundefolkene havde også set tyren senere i drevet. Det havde dog ikke været den eneste chance, Svend havde haft i denne såt. Han havde nedlagt en elgkalv i et perfekt skud, da en ko var kommet ud på en lysning med to kalve. Kalven var faldet i skuddet, og selv

om Svend havde været klar på et skud til den anden kalv, så forsvandt koen med kalven igen i skoven.

Guiderne var ivrige for at få kalven på traileren og komme videre, da de fortalte, at en anden skytte også havde nedlagt en elg. Vi sprang i bilerne og kom frem til en lille græseng, langt fra hvor vi andre havde stået. Her havde Svends søn, Martin, stået med sin guide, og da de var så langt væk fra drevet, havde de blot stået og sludret lidt sammen, da der pludselig var kommet en fin 6-takkers tyr travende op imod dem hen over græsengen. Martin reagerede hurtigt og skød først et skud ind midt i brystet. Tyren

★ EUROPÆISK ELG

Den europæiske elg er et eftertragtet bytte. Især blandt seriøse trofæjægere, hvoraf flere profiler har udråbt en kapital europæisk elg til at være det sværeste bytte at opnå i Skandinavien. For os skandinavere kan det måske være en lidt overraskende udmelding, men når man tænker over det, giver det mening. Man kan ikke købe sig til en stærk kapital elgtyr i Europa. Det kræver enten held eller hårdt arbejde ... og i de fleste tilfælde begge dele.

Guiden hviskede ivrigt:

»Shoot, shoooot!«

vendte siden til, og et til skud på bladet fik tyren til at ligge sig i det tørre, lyse græs

Alle skytterne og de estiske guider samlede sig rundt om den nedlagte tyr, og de to skytter stillede sig skulder ved skulder foran tyren. Mens Martin blæste »Elgens død« på jagthornet, kunne vi andre nyde synet af to stolte elgjægere, endda far og søn! Det var tydeligt, at Svend både var stolt over sig selv og Martins flotte tyr, men nok mere var han stolt og glad over at høre de flotte toner fra Martins horn. Det fine signal, som vi nu havde hørt en del gange, var velkendt, men stadig betagende, og mens tonerne gav genlyd på græsengen, stod vi vist alle og var lidt eftertænksomme.

22 km drev med tyr

Da Carsten skød sin tyr, viste det sig senere, at Svend faktisk også havde skudt til den. Derfor havde vi en vigtig snak om, hvad der skulle ske, hvis mere end en skytte skød til det samme dyr. Vi aftalte, at den skytte, som ramte dyret først, var dyrets og det eventuelle trofæes ejermand. Denne snak burde vi nok have haft den allerførste dag, men det blev først på tredjedagen, at den skulle blive rigtig aktuel.

Begge hunde i dette drev havde kontakt med elge, men ingen ville ud af såten. Vi kunne se de to drev gå rundt og rundt, og efter næsten to timer prøvede hundeførerne at presse dyrene ud, både ved at larme inde i såten og ved at skyde skud af.

Det ene drev bevægede sig endelig og langsomt mod skyttekæden, og ud på et smalt skovspor sprang en ko og tyr lige foran Martin. Han skød resolut koen i ét skud, men kunne ikke nå at få ordentligt hold på tyren. Den løb videre og forbi Benny, som affyrede to skud. Tyren fortsatte dog, og vores guide kommanderede os straks ind i bilen. Bag i bilen sad nemlig guidens treårige jāmthund, og nu skulle den i aktion! Vi ræsede igennem skoven og kom frem til et sted, hvor tyren havde passeret, og her havde en af de andre hundefolk stoppet den første hund på sporet. Hunden havde efterhånden drevet ca. 18 kilometer med tyren, og nu skulle der altså en frisk hund i gang. Der var tydeligt blod på vejen, og hunden optog da også sporet med det samme og forsvandt ind i skoven.

Kort efter indså vi desværre, at hundens GPS-sender i halsbåndet ikke var synkroniseret med håndenheden. Vores guide bandede og svovlede, imens Land Cruiseren fræsede igennem skoven. Han forsøgte at gætte sig til, hvor

den sårede tyr ville løbe hen, og imens vi fløj ned ad en stor motorvej, som løb igennem skoven, så vi lige bagdelene af tyren forsvinde i skoven ved en af afkørslerne. Vi stoppede bilen midt på afkørslen og sprang ud, lige idet hunden kom på sporet. Guiden fik hurtigt GPS-delene synkroniseret, og hunden fik lov til at løbe videre efter tyren.

Vi kørte et par kilometer længere langs motorvejen, og ved næste afkørsel ræsede vi ned ad et lille skovspor langs en bred flod. Her sprang vi ud, da drevet var på vej direkte imod os. Vejen, vi stod på, lå oppe på en stejl bakke, og for bunden af bakken løb floden. På den modsatte bred var der et langt, fladt stykke, hvor høje siv stod tæt helt op til skovkanten.

Som på kommando kom tyren frem på den modsatte bred, idet min guide hviskede: »Get ready!« Hunden gøe-

de tæt på tyren, men på grund af de høje siv kunne jeg kun se toppen af ryggen på elgen. Guiden hviskede ivrigt: »Shoot, shoooot!« men så længe jeg ikke vidste, hvor hunden var, ville jeg ikke skyde. Vi spurtede ned ad skovvejen, ned mod dér hvor elgen nok ville komme op, og efter et par hundrede meter gjorde vi os klar igen. Vi kunne se elgen svømme i floden, og den havde kurs lige op imod skovvejen. Jeg kiggede ned ad sporet for at gøre klar til et skud, men ca. 100 meter væk kom der nu en af de andre Land Cruisere rundt om et sving. Guiden nærmest brølede i radioen, at bilen skulle bakke, og det gjorde den så også, nærmest med hjulspin! Få sekunder efter kom den store tyr op på sporet, og i langsomt trav

”

Elgen faldt om i knaldet, og med det samme var hunden over den.

fortsatte den ind imod skoven. Jeg kunne tydeligt se blodet løbe ned ad det ene forben, men jeg kunne også stadig se den anden bil for enden af vejen, så endnu en gang kunne jeg ikke skyde. Vi løb efter elgen ind mellem træstammerne, og her kom der endelig en chance. Elgen løb på tværs foran mig, og hunden var nu ca. 30 meter bagved. Den røde prik fra sigtekikkerten hvilede lige på den forreste del af skulderbladet, og første skud kunne jeg

tydeligt se ramme lige midt på skulderen. Vandet sprang fra elgen, da kuglen traf, men tyren fortsatte, som om intet var sket. Jeg skød igen, med samme resultat! Jeg løb et par meter længere ind i skoven og affyrede et tredje og fjerde skud, som alle ramte.

Efter fjerde skud stoppede tyren op og gjorde front mod hunden. Jeg løb tættere på, samtidig med at jeg puttete to ekstra patroner i kammeret. Elgen stod og svajede lidt frem og tilbage, og jeg var sikker på, at den var ved at dø. Da jeg var ca. 20 meter fra den, gjorde den dog stadig udfald imod hunden, og det var tydeligt, at hunden også var blevet mere modig og kom alt for tæt på den store elg. Hunden forsøgte at komme rundt om det svingende gevir, og da tyren drejede hovedet efter hunden, kunne jeg skyde et femte og sidste skud på halsen, lige der hvor halsen møder kroppen. Elgen faldt om i knaldet, og med det samme var hunden over den.

Efter næsten tre timers jagt, ca. 22 kilometers drev og otte skud affyret lå denne store, flotte tyr endelig stille på mostæppet under de gamle grantræer. Jeg sad med hunden og forsøgte at få pusten og gennemtænkte de hektiske sekunder, som havde afsluttet denne lange jagt. På et øjeblik var alle samlet, og Benny kunne endelig tage det flotte trofæ i hænderne. Alle var glade for resultatet, og jeg så de to hundeførere lave et diskret, men velfortjent highfive, de var begge meget stolte af deres hunde!

Otte nye jagtkammerater

Det var mit første besøg til Estland, og jeg må sige, at jeg virkelig er imponeret over at have deltaget i en så velorganiseret drivjagt. Der var styr på hundene, bilerne, og alle vidste, hvad de skulle gøre, og hvad de andre gjorde.

Naturen var smuk, jagten var spændende, men det bedste var at rejse hjem til Danmark igen med otte nye jagtkammerater. Når ni fremmede mennesker kan samle sig som én gruppe og nyde hinandens selskab i seks dage, så er det, at jagtfællesskabet rigtig viser sig fra sin bedste side. Jeg håber ikke, der går længe, før vi alle kan mødes igen og udveksle røverhistorier og mindes tilbage til de store, dybe estiske skove. Der hvor der er masser af elge og også enkelte brunbjørne ...

Turen var arrangeret af Buhls Jagtrejser.

★

Ammunitionens mekka

AF CHRISTIAN JENSEN

FOR EN DEL ÅR SIDEN mødte vi i på et kursus i Sydafrika Patrick Hulbert. En meget behagelig fyr fra USA, som vi ret hurtigt kom på bølgelængde med. Vi var sammen på kurset hver dag i tre uger, så vi lærte hinanden at kende ret godt. Efter et stykke tid kom det frem, at han var svigersøn til ejeren af Hornady-fabrikken, og eftersom vi har skudt med Hornady-projektiler i snart 30 år, så var vi jo næsten i familie. Vi blev inviteret til at besøge ham i USA ved lejlighed, og selvfølgelig skulle vi ved given lejlighed kigge ind på fabrikken. Nu kommer man ikke sådan lige forbi fabrikken i Nebraska tilfældigt, men vi skulle fejre en vens 60 års fødselsdag i netop Nebraska. Ved denne lejlighed skulle vi også lidt på jagt, og ja, så viste det sig, at vi næsten skulle køre igennem byen, hvor Hornady-fabrikken ligger. Vi fik skabt kontakten, og ejeren af den verdensberømte fabrik, Steve Hornady, stod klar til at modtage os.

Man kommer direkte ind via receptionen til et stort fælleskontor, hvor alle væggene er tapetsret med trofæer fra hele verden, nedlagt af tre generationer Hornady. Efter en kort gennemgang af virksomhedens historie

startede den egentlig rundvisning i selve produktionen, hvilket vi jo mest var kommet for. Som så mange andre fabrikker måtte vi ikke filme eller tage billeder undervejs i rundvisningen for ikke at afsløre hemmeligheder – en japaner ville have følt sig slemt nøgen under en sådan rundvisning. Nogle af de fotos, der her vises, er derfor taget og godkendt af Hornady.

Vi startede i afdelingen, hvor kuglerne bliver fremstillet. Nogle af funktionerne foregår på maskiner, der blev udviklet i slutningen af 1949 og stadig virker fortræffeligt efter hensigten. Projektilets kappe produceres først, hvorefter de længere henne i maskinen får proppet bly ind i den hule kappe. Man skulle tro, at med den præcision og vægttolerance, vi som jægere kræver, ville et sådant udstyr være alt for unøjagtigt, men efter at blyet er monteret, kommer den færdige kugle ind over en elektronvægt, der sorterer kuglerne med forkert vægt fra med stor akkuratess. I forbindelse med den produktion, vi kiggede på, var det usædvanlig få projektiler, der blev sorteret fra.

På samme måde, dog på en anden maskine, produceres hylstre til de forskellige kalibre. Også denne proces foregår i én arbejdsgang på den sam-

me maskine, hvor man for de fleste kalibres vedkommende blot skifter værktøjerne i maskinen. Alt bly, der blev sorteret fra i processen, blev genbrugt i nogle store støbeovne, hvor det blev blandet med friske blybarer, som lige var kommet ind igennem porten. Blyfri ammunition er endnu i sin vorden på fabrikken. Efterspørgslen på blyfri produkter er nærmest ikkeeksisterende på Hornadys enorme hjemmemarked. Jeg spurgte Steve Hornady om hans syn på fremtiden for denne del af projektilmarkedet, og han var helt sikker på, at det ikke ville få noget nævneværdigt salg, hvilket jeg dog betvivler. Den sidste del af fremstillingen af ammunition, hvor man monterer fænghætter og påfylder krudt, måtte vi af sikkerhedsgrunde ikke se.

Lidt lettere gik det med kaliber 22. Kuglerne i dette kaliber blev simpelt hen klippet ud af en rulle med blytråd og formet i samme maskine, vel at mærke under en voldsom hastighed, hvilket også viste sig at være nødvendigt. Steve Hornady fortalte, at man kørte af sted med et helt træk, ca. 20 tons, kaliber 22-patroner hver eneste dag året rundt.

På rundturen kunne vi overalt se halvfabrikata i store mængder i et

Cal. 22 på rulle.

Gammel maskine fra 1949.

Projektler fra fødslen til slut.

væld af kalibre. Det, der måske mest sprang i øjnene i produktionslokalerne, var den næsten pedantiske ren- og ryddelighed.

Efter at have forladt de lidt støjende produktionslokaler måtte det jo komme – kvalitetskontrollen. Vi kom ned i den underjordiske skydebane, hvor der var ansat tre medarbejdere. De beskæftigede sig med flere ting. Fra hvert parti patroner, der blev fremstillet, blev der udtaget stikprøver til at afprøve præcisionen, men der blev også skudt i gelatineblokke for at undersøge ekspansionen af det enkelte projektil. Derefter blev der målt restvægt og aflejringer i løbet på rif-

len, og først når alle disse elementer plus lidt flere ting kunne godkendes, blev partiet frigivet til salg. Efter rundvisningen følte vi os overbevist om, at vi stadig trygt kan fortsætte med at anvende ammunitionen fra Hornady.

Vi endte igen på Steve Hornadys kontor og fik en snak om forskellige emner og specielt om den travlhed, der herskede på fabrikken.

I et land, hvor man stemmer præsidenter og guvernører enten ind eller ud udelukkende efter deres holdning til våben, har det givet en enorm travlhed på ammunitionsfabrikken, som i øjeblikket kører i døgndrift, udnyttende al tilgængelig kapacitet, idet

de amerikanske våbenejere har hamstret våben, men i høj grad også ammunition i enorme mængder, for man ved jo aldrig!

Efter eftermiddagskaffen skulle vi videre. Steve Hornady skulle også til at vende næsen hjemad, han skulle hjem at pakke kufferten. Næste morgen skulle han på en tur til Pakistan på jagt, på forretningsrejse forstås. Når man er verdens største civile ammunitionsproducent, skal man jo rundt i verden for at afprøve sine produkter i praksis. Der er sørme mange sure pligter og bøvl, når man leder sådan en virksomhed. ★

Steve Hornady & Vivi

A vibrant sunset scene with a bright orange and yellow sky. The sun is low on the horizon, partially obscured by a dark silhouette of palm trees. The water in the foreground is calm, reflecting the warm colors of the sky. The overall mood is serene and warm.

For første gang i Sydatrika

AF JANE HØJER PEDERSEN

DEN 9. JULI 2016 STOD DEN PÅ AFREJSE til det, der skulle vise sig at blive den hidtil største oplevelse i vores liv, nemlig Sydafrika.

Vi skulle med fra Hamburg, mellemlande i Dubai og ende i Johannesburg. Derefter fire timers kørsel til bestemmelsesstedet: Ivy Safaris, som drives af Mark og Lisa Ivy.

Den lange rejse gik overraskende godt, når man er sammen med gode rejsekammerater, der altid er i godt humør.

Da vi ankom til Ivy Safaris, blev vi alle taget godt imod af Mark og Lisa plus 17 glade hunde, og vi fik hver især vores værelser og hytte.

Efter indlogeringen var der aftensmad, det lækreste måltid, vi længe har smagt – hvilket skulle vise sig at være standard igennem hele turen hos Mark og Lisa. Hver aften blev der disket op med lækker mad af forskellig slags vildt, som alle var blevet skudt på hans jord.

Så kom dagen for første jagt – alle fortalte Mark og hans PH'er, hvilke ønsker de havde om de dyr, de ønskede at nedlægge, hvorefter ønskerne blev sat i prioritet af hans fantastiske team.

Mark gik meget op i, at jeg som nyjæger, der aldrig har skudt et dyr før, ville få en god oplevelse.

Første jagtdag startede ud med, at vi alle skulle en tur på skydebanen og få en fornemmelse for riflerne og se, hvilken en man helst ville skyde med, og selvfølgelig for at se, om man kunne ramme. Ud over det ville Mark være sikker på, at man kunne håndtere våbenet forsvarligt.

Alle fik pakket deres ting, og af sted gik det.

Formiddagen gik med at finde Rasmus' første prioritet, nemlig den legendariske kudu. Vi erfarede, at man ikke bare tager til Sydafrika for at få tingene serveret på et sølvfad, men der skal lægges noget i det for at opnå succes.

Efter en formiddag fyldt med en masse førstehåndsindtryk og en masse frisk luft var vi alle godt sultne, så vi mødtes på farmen til et overdådigt festmåltid bestående af: frisk mango, kiwi, grape, papaja, appelsiner og andre frugter efterfulgt af hjemmelavet grød, toast, spejlæg, pølser og forskelligt slags tilbehør.

Derefter var der en-to timers pause, så maden kunne falde til ro, måske en lille lur eller en hyggelig snak i solen ved poolen.

Så gik turen atter en gang af sted på jagt, vi forsøgte på forskellige dyr: kudu, impala, hartebeest osv.

Efter lidt tid spottede Mark og Rasmus en kudu, som stod lidt væk fra vejen og essede. Vi kørte forbi den, og Rasmus og Mark hoppede af bilen for at pürsche sig ind på den.

Da de havde pürschet i et godt stykke tid og ingen held havde haft med kuduen, stødte de en flok red hartebeest.

Det lykkedes Rasmus at placere to flotte bladkugler med den lånte 375 HH, og så lå der en utrolig flot hartebeest. De afrikanske dyr er særdeles skudstærke, og da Mark og Rasmus kom frem til dyret, spjættede det endnu og forsøgte at rejse sig. Mark bad Rasmus aflive den med hans 9 mm revolver ved et skud i hjerteregionen.

Mørket var nu ved at falde på, og vi vendte tilbage til farmen, hvor dagens oplevelser og dyr blev diskuteret og delt med alle. Alle samledes om de nedlagte dyr, og der blev gratuleret af alle, og Marks team kom og ønskede tillykke.

Så var det tid til drinks og rødvin ved den åbne pejs i jagstuen. Efter et stykke tid blev aftensmaden serveret. Den bestod af lækre salater og en lækker sammenkogt ret. En ting er helt sikker: Maden var under hele turen helt fantastisk. Ved aftenbordet sidder Mark, hans kone Lisa

samt deres børn også med til bords, hvilket er utroligt hyggeligt og sjovt. Ikke nok med at Mark og hans folk er utrolig dygtige jægere, de er også utrolig varmhjertede og gæstfrie.

Næste morgen, efter en god nats søvn og en herlig portion havregryn, var det af sted på

jagt. Om formiddagen kom vi ikke til skud, men vi fik set en masse af det fantastiske landskab og en masse smukke dyr. Det er svært at forklare, hvor smukt der er, og følelsen, når man sidder på et åbent lad og kigger ud over landskabet fyldt med fantastiske dyr: flokke af giraffer, kudu, impalaer og et par enkelte elander, hvilket er en oplevelse selv for ikke-jægere.

På eftermiddagsjagten spottede vi to store kudutyre, som Rasmus gerne ville forsøge sig på. Tyrene så os ret hurtigt og begyndte at bevæge sig, og som et blink med øjet var de væk. Mark besluttede, at han og jeg skulle gå i den ene retning og Rasmus og Craig, en af Marks PH'ere, i den anden retning, for at der måske var en af os, der fik en skudchance.

Der lød et skud, og jeg var ret sikker på, at Rasmus havde fået sin kudu. Vi mødtes lidt senere, og Rasmus forklarede, at skydestokken var gledet i skudøjeblikket, og skudet var gået ind i et termitbo lige under kudutyren. Selv om det var et tydeligt forbiskud, og alle var enige, så skulle tyren alligevel eftersøges, så intet var overladt til tilfældighederne.

Mens Craig, Rasmus og trackeren Wilson eftersøgte kuduen, tog jeg videre med Mark for at se, om der skulle være en chance for mig til et andet stykke vildt. Vi var ikke nået ret langt, før Mark pludselig satte sig på bagdelen bag en busk. Han gjorde tegn til, at jeg skulle komme hen til ham, og der var den: Igennem busken kunne jeg se

Det lykkedes Rasmus at placere to flotte bladkugler med den lånte 375 HH ...

DET BEDSTE VÆRKSTED ER DET,
DU ALDRIG BEHØVER AT BESØGE

ABOVE & BEYOND

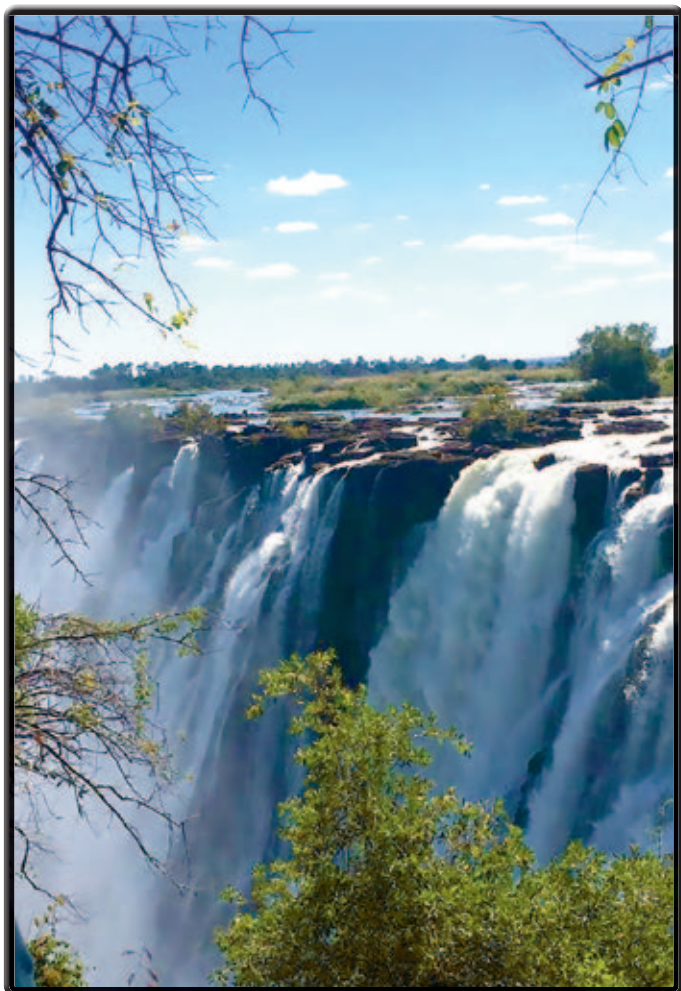
VI HENTER OG BRINGER DIN BIL GRATIS VED SERVICE*

Velkommen til Glad Kalundborg, Skandinaviens største autoriserede Land Rover værksted siden 1973. Vores passion er biler ud over det sædvanlige og en service, der matcher dem. Overlad trykt din bil til os, så henter vi den, hvor og når det passer dig og returnerer den igen. **Mød os på glad.dk eller ring 5951 1064 for personlig rådgivning.**

Bilcentret Peer Glad A/S Slagelsevej 121, 4400 Kalundborg. Aut. Jaguar Land Rover værksted og skadecenter.

* Passer du dine service hos os henter og bringer vi din bil gratis ved fremtidige service. Gælder på Sjælland, Fyn og i Trekantsområdet. Ekskl. brændstof og broafgift.

”

... var det helt sikkert, at jeg havde truffet det rigtige valg med at blive jæger.

en stor, flot impala, og i løbet af nogle få sekunder havde jeg nedlagt mit først stykke vildt nogen sinde.

En overvældende glæde og følelse, og efter at »impalafeberen« havde lagt sig, var det helt sikkert, at jeg havde truffet det rigtige valg med at blive jæger.

Dagen efter var det igen af sted på jagt, og formiddagen endte som de to foregående: en masse på opleveren, men ingen skudchancer.

Jeg havde en drøm om at nedlægge en giraf, og om eftermiddagen skulle det være.

Inden vi kørte ud i bushen, briefede Mark mig om, hvordan vi skulle gribe det hele an, og viste et billede af en girafs anatomi, så jeg vidste lidt om kuglens placering.

Efter at have spottet girafferne og fundet den udvalgte tyr gik pürschen i gang. Når man jager giraf, skal man lege katten efter musen, hvilket vil sige, at man bevæger sig i zigzag gennem bushen og ikke direkte mod dyret. Det gør giraffen nysgerrig i stedet for at stikke af. En giraf har i sagens natur en tydelig fordel af at have frit udsyn, hvilket ikke gør det så nemt, som man skulle tro, at

jage det prægtige dyr. Efter de vanskelige odds og over fire timers pürsch lykkedes det at nedlægge mit drømmetrofæ. En helt igennem overvældende og fantastisk følelse skyllede igennem kroppen.

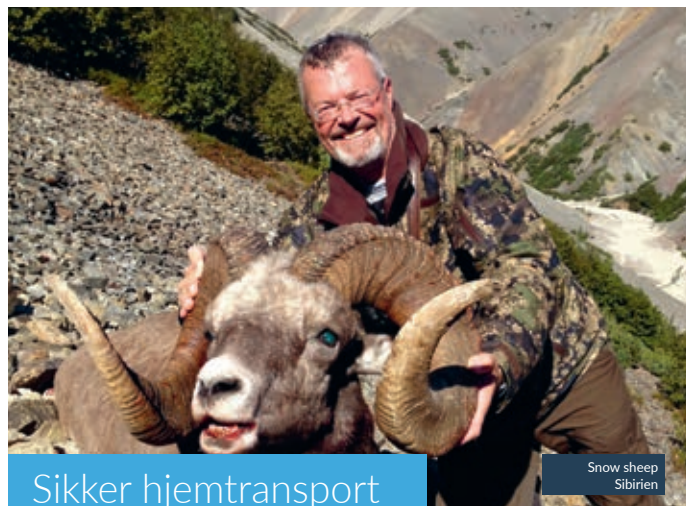
Efter at de obligatoriske billeder var taget, og oplevelsen lige var sunket lidt ind, gik det af sted på jagt igen, så Rasmus kunne få en chance for at få sit afrikanske drømmetrofæ: en kudu.

Vi besluttede at pürsche rundt i et område, hvor der dagen i forvejen var blevet set nogle store kudutyre. Mark stoppede pludselig op og satte kikkerten for øjnene. Han viftede forsigtigt Rasmus hen til sig, satte skydestokken op, og der, ca. 100 meter ude, gik to store kudutyre. Rasmus tog sigte, skuddet gik, og på Rasmus' smil på læben kunne man se, at denne gang var det gået som planlagt, og han var sikker på sit skud. Ved anskudsstedet kunne vi ret hurtigt se kudutyren ligge ca. 20 meter derfra, ramt af en rigtig god bladkugle. Smilet og gløden i Rasmus' øjne afslørede alt. Nu havde vi begge nedlagt vores drømmetrofær.

Den sidste dag havde vi planlagt en fuglejagt med stående hunde på guineafowl og frankoliner. Det var en rigtig fed oplevelse. Nu var vi alle samlet og kunne nyde hinandens selskab og glæden ved en hel dags jagt sammen med en del fugle på paraden

Alt i alt en helt fantastisk oplevelse, som vi kun kan anbefale til alle jægere, nyjægere og ikke-jægere. ★

NTG Trophy
Nordic Transport Group

Snow sheep
Sibirien

Sikker hjemtransport
af dine jagttrofær...

At fragte et trofæ kræver, at rigtig mange ting går op i en højere enhed. Det primære fokus er at få dit trofæ hjem gnidningsfrit og uden én eneste skramme. Med mere end 25 års erfaring og et globalt netværk, er NTG Trophy din garanti for professionel service.

Læs mere på www.ntgtrophy.com

Kontakt Bob eller Henrik og få den bedste start på din næste rejse

Bob Karlisen
Tlf.: 7634 0916
bka@ntgglobal.com

Henrik Prebensen
Tlf.: 7634 0917
hpr@ntgglobal.com

NTG Trophy er en del af Nordic Transport Group A/S sammen med over 30 andre danske og europæiske transportselskaber – og der kommer hele tiden nye til.

Stenbuk på falderebet

TEKST OG FOTO: HENNING KØRVEL

Fra det øjeblik, en stor stenbuk i Sierra Nevada i det sydlige Spanien blev spottet af jagtguiden, gik der en time, før han havde ført Henning Kørvel på skudhold af den ved nedstigning fra højderyggen. Inspireret af tre unge stenbukke, som den store buk var i selskab med, var den efter at have siddet og hvilet sig i mellemtiden sprunget op og var angiveligt på vej bort, da den blev nedlagt i allersidste sekund, før den ville have været uden for synsvidde ...

FRA ASKEN TIL ILDEN. Sådan oplevede Rafael, min mangeårige spanske jagtven, og jeg situationen, fordi temperaturen ved vores ankomst til det sydlige Sierra Nevada 14. november 2016 var 21 plusgrader, og det således var herligt skjorteærmsvejr.

Ved ottetiden om morgenen dagen derpå er temperaturen faldet til nulpunktet, da vi anført af Jose, vores fremragende guide, og en lokal fårehyrde, der går med for at vise os, hvor han har spottet en blandede flok stenbukke, geder og kid, indleder opstigningen på det privatejede revir i den berømte bjergkæde med udsigt til de ikoniske tinder, Mulhacen og Veleta, henholdsvis 3.482 og 3.397 meter over havet. Bjergtinderne er i modsætning til, da vi jagede her i henholdsvis februar og november 2015, nu pletvis dækket af sne, og de er som altid lette at skelne fra hinanden, fordi Mulhacen har en blød afrunding, mens Veletas afslutning er skarp og virker lidt ugæstfri.

Med fårehyrden forrest er vi på første jagtdags morgen her på vej op til et sted, hvor hyrden få dage forinden har spottet en blandede rudel stenbukke, geder og kid. Kun få af dem er dog på stedet, da vi når frem.

Opstigningen sker indledningsvis ad en sti, anlagt af maurerne, der kom til Spanien først i 700-tallet og definitivt blev sat på porten i 1482. En venlig tanke fortjener de alligevel for stisystemet. Efter kun et kvarters gang stopper fårehyrden og Jose. De spotter to geder et halvt hundrede meter længere fremme, men de har ikke følgeskab af bukke, og vi går derfor hurtigt videre uden at støde gederne, som er vant til mennesker, fordi indbyggere fra landsbyerne dagligt færdes i bjergene, og stierne også benyttes af turister og bjergklatrere. Geder og stenbukke her betragter derfor almindeligvis ikke mennesker som en latent trussel.

Jaget bort af løse hunde

Få minutter senere spotter vi endnu en ged, ledsaget af et gammelt gedekid på et år med korte horn og en ung buk, estimeret til tre-fire år. Godt en halv timere senere når vi frem til det sted, hvor hyrden har spottet en blandede rudel på 14-15 dyr. Det viser sig dog snart, at her kun står nogle få hundyr og en ung buk, men da muligheden for at skyde en ældre ged på minimum ni år med horn op til 16-17 cm umiddelbart synes at byde sig til, enes vi om, at Rafael skal have mulighed for at bruge den potentielle skudchance. Det viser sig dog snart, at den udsete ged ikke er single, men derimod har et kid med sig, og skudafgivelsen bliver derfor annulleret.

»Rudlen må være jaget bort af løse hunde, for hunde har inden for de seneste to dage også jaget efter fårene i den ene af mine flokke og har også dræbt to får,« fastslår fårehyrden, der herefter begiver

FAKTA OM SPANSK STENBUK

Spansk stenbuk (*Capra pyrenaica pyrenaica*) findes i fire nulevende varianter, og bukkene har fem hornformer. I tværprofil er hornene trekantede, og dragt-farven minder om bezoargedens (*Capra aegagrus aegagrus*), hvilket vil sige grålig med sorte aftegninger. Sommerdragten er lysere end vinterdragten og ofte rødlig. Spansk stenbuk er mindre end alpin stenbuk. Voksne dyr vejer 40-90 kg, og fra hoved til halespids er kropslængden 120-

150 cm. Højden over skulderen er 65-75 cm, og halen, der bæres oprejst hos bukke, er 10-15 cm. Størst er bestanden af den sydøstlige variant i Sierra Nevada, Sierra de Ronda og Sierra de Cazorla y Segura, idet den samlet tæller omkring 30.000, men bestanden breder sig til stadighed til nye bjergområder. Karakteristisk er det, at hornene hos bukke i Sierra Nevada og Sierra de Cazorla y Segura i gennemsnit

er længere end hornene hos bukke i Sierra de Ronda sydvest for Malaga.

Større er hornene dog hos Tortosa-Beceite-varianten nordvest for Valencia. Den har også mørkere pels end den sydøstlige variant. Største horn hos spansk stenbuk bæres af den vestlige variant, *Capra pyrenaica victoriae* i Sierra de Gredos vest for Madrid, og den er den af stenbukkene med den mørkeste dragt året igennem. Bestanden i Sierra de Gredos estimeres til cirka 10.000, og samlet set tæller bestanden af de fire varianter af spansk stenbuk således minimum 55.000 med en pil opad.

Spaniens femte geografiske variant, pyrenæisk stenbuk, også kaldet bucardo, der tidligere fandtes i Pyrenæerne, er uddød, men med æg fra hundyr, indsamlet før racen uddøde, lever håbet for, at pyrenæisk stenbuk kan genskabes.

Stenbukke i Spanien befandt sig på randen af udryddelse for 200 år siden på grund af jagt og konkurrence fra tamme husdyr. Som følge heraf forsvandt sten-

bukke fra Cantabrien i år 1800, og i 1870 forsvandt de i de franske Pyrenæer og i Portugal i 1872. Takket være fredning, etablering af nationalparker, genudsætning og udsætning nye steder og indførelse af bæredygtig licensjagt er Spaniens bestand af stenbukke blevet en succeshistorie. Fordi hornene hos spansk stenbuk varierer i længde, er medaljekravene efter de europæiske trofæopmålingsregler fra CIC forskellige. For horn fra bukke fra Sierra Nevada, Sierra de Cazorla y

Segura og Sierra de Ronda kræver guldmedalje 220 point, sølvmedalje 210 og bronzemedalje 195 point. Guldmedalje for horn fra Tortosa-Beceite-bukke kræver 225 point, sølvmedalje 215 og bronze 205 point. Endelig kræver guldmedalje for horn fra stenbukke fra Sierra de Gredos 230 point, sølvmedalje 220 og bronzemedalje 205 point.

Rekorden for spansk stenbuk er på 288,50 point. Bukken blev i 1996 nedlagt af den daværende spanske konge, Juan Carlos, i La Reserva de Caza de las Batuecas, Salamanca.

Hornene er op imod 70 cm.

sig nedefter for at overlade dagens videre forløb til Rafael, Jose og undertegnede.

Mens vi spiser en appelsin og drikker en slurk vand, giver Jose udtryk for, at da klokken nærmer sig 10, og bukke efter morgens essing længere nede vel sagtens nu er søgt højere op igen, skal vi op at gå på »taget« frem til revirets grænse. Da vi når næsten helt op på højderyggen, og temperaturen er blevet behageligere, fordi varmen fra solen

nu slår igennem, kommer vi til at gå på kanten af en vandingskanal, anlagt af maurerne. Trods flere hundrede år på bagen fungerer kanalerne stadig upåklageligt, men nemt er det ikke at gå på den tuede, ujævne kant, og jeg skvatter da også en enkelt gang og knalder højre knæ ned i en klippeblok. Knæet holder til det, og vi fortsætter, da jeg er blevet hjulpet på benene. I takt med, at tiden skrider frem, bliver det stadig varmere, og jakkerne lægges nu i rygsækene.

I modsætning til, hvad Jose ellers mente, så ser det dog ikke ud til, at stenbukkene er søgt opefter. Vi spotter i hvert fald ikke én eneste heroppe på den træbevokse-

Jose og Rafael nærlæser en rudel stenbukke og geder på bjergskrånningen. På hele den første jagtdag gik samlet omkring 100 bukke, geder og kid ind på nethinden, hvilket gør stenbukkejagt her til en stor naturoplevelse.

de højderyg, men klokken lidt før 12, da vi har marcheret strabadserende af sted i over to timer, udbryder Jose, mens han bruger håndkikkerten:

»Hay machos (bukke)!«

Langt nede under os spotter Rafael og jeg nu også bukkene – fire styks, forsamlet inde under en gruppe store egetræer. Tre af dem er unge og dermed uinteressante som jagtobjekter. Mens to bukke med horn på omkring 50 cm slås ved at rejse sig på bagbenene for at knalde hornene sammen igen og igen, sætter den største buk sig for at hvile.

»Den store buk er den, jeg har set nogle gange her i de

sidste 10 dage, og som jeg mener vil være et godt bud på en buk til dig,« siger Jose til mig. Hornene er op imod 70 cm. Udlægget er stort, og hornene ser ud til at være kraftige.

»Es hermoso (den er smuk),« siger jeg til Jose, da jeg har nærlæst den med håndkikkerten.

Jose forklarer, at vi er nødt til at gå et halvt hundrede meter længere fremad, så bukkene ikke kan se os, før nedstigningen indledes. For at være uset for bukkene er vi nødt til at søge nedefter i konstant skjul bag træer, klippeblokke og klippefremspring. Af og til springer Jose diskret op på en klippeblok for at se, om bukkene stadig opholder sig på stedet.

Faldt ned i ruin af araberhus

Let er nedstigningen ikke. Dels er bjergskrånningen stejl, og for at det ikke skal være usandt, så ligger der flere steder løse sten, som man skal tage sig i agt for. Hvis man kommer i skred her, mister balancen og rutsjer ned, så er det tvivlsomt, om man overlever. Bjergjagt kræver da også med jævne mellemrum sine ofre, og det seneste tragiske tilfælde, jeg har hørt om, drejer sig om en spansk jæger, der i september 2016 mistede livet under bjergjagt i Kauka-

Denne stenbuk er i medium størrelse med horn på omkring 50 cm. Alderen er mellem 8 og 10 år. Som det ses, er dens kondition god. Ud over græs står alskens vilde planter og skud på træerne på menukortet. Egetræers agern er også populære, men 2016 var et lille agern-år i Sierra Nevada.

I sin grå vinterdragt med sorte aftegninger og det rødlige parti bagtil minder spansk stenbuds dragt om bezoargedens. Denne buk har horn i medium størrelse, hvilket vil sige over 50 cm, og den er således afskudsbar.

Med Jose, guiden med håndkikkerten, ved sin side er Rafael klar til at afgive skud til en ged, men skudafgivelsen annulleres, da det viser sig, at den udsete ged ikke er enlig, men ledsages af et kid.

Skuddet blev afgivet præcis klokken 13.

Skudafstand: Cirka 160 meter.

sus. Min gode ven, Jose Antonio Garcia Alonso i Madrid, der selv har jaget der flere gange, betegner Kaukasus som verdens absolut farligste bjerge at færdes i på grund af dels stejle bjergsider, dels at store flader af bjergsiderne er dækket af løse sten.

Mens vi kort før klokken 13 nærmer os et punkt, hvorfra skudholdet til bukken vil være passende, sker der pludselig et eller andet, der bringer stenbukkene op på mærkerne. De tre unge bukke springer nemlig af sted af grunde, som ikke står klart for os. Klart er det imidlertid, at vi ikke er årsagen til reaktionen, fordi bukkene hverken har set eller hørt os. Med ét springer den store buk, der ellers har siddet i skyggen og hvilet sig, også op, fordi den vel sagtens føler, at der må være en plausibel grund til de unges bukkens reaktion, der allerede har bragt dem uden for synsvidde.

Jose og Rafael rigger i hast skydestokken til, men da jeg lægger riflen op i den, er den for høj. Der er imidlertid ikke tid til justeringer, og jeg løfter derfor skydestokken med riflen hvilende i dens kløft op, så den svæver oven over fast grund, og trykker på aftrækkeren, da trådkorset låses fast på det punkt, jeg kan se i sigtekikkerten, nemlig overgangen mellem brysthulen og halsen. Bukken forsvinder i knaldet, og Jose og Rafael stikker mig hånden og ønsker tillykke med bukken, som vi ved ligger forendt neden for klippeblokken, som den stod på. Skuddet blev afgivet præcis klokken 13. Skudafstand: Cirka 160 meter.

»Det var i sidste sekund, du skød. Hvis skudafgivelsen havde trukket blot 30 sekunder yderligere ud, så ville bukken være fulgt efter de tre unge bukke og ville have været pist væk,« mener Jose, der er glad for, at bukken er skudt. Han er samtidig ikke utilbøjelig til at mene, at de tre unge bukke sprang af sted, fordi de kan have hørt stemmer fra bjergvandrere andre steder i bjergformationen.

Da vi omsider når ned til bukken, venter der os to overraskelser. Det viser sig nemlig, at det ikke var en klippeblok, bukken havde stået på, da jeg afgav skuddet, men derimod resterne af en mur fra en hytte, som Jose antager stammer fra maurertiden. Bukken er faldet ned i et af et af husets små rum, omgivet af vægge af sten, som er muret op med våd jord. I faldet har spidsen på venstre

horn ramt stenvæggen og er blevet let beskadiget. Bukkens alder er 10 år, og højre horn måler 67 og venstre horn 65 cm. Udlægget er mega og omkredsen ved basis 23 cm, og der synes således ikke at være tvivl om, at bronzemedaljen er hjemme, fordi en hurtig kalkulation giver hornene 196 point, hvor der skal 195 point til bronzemedalje for horn fra den sydøstlige variant, som lever i Sierra Nevada, Sierra de Ronda og Cazorla y Segura. Sidstnævnte sted

skød jeg for 31 år siden den første ud af nu fem spanske stenbukke.

Typisk for stenbukke i brunsttiden har den nedlagte buk ikke blot testikler i overstørrelse og lugter fælt af gedebuk. Som et typisk brunstfænomen er bukken også meget sort i farven fortil, hvilket betyder, at trofæet i skuldermonteret stand vil komme til at tage sig smukt ud. Da vi er færdige med at afmontere hovedet med capen siddende på, og det er lagt i plasticsække i rygsækken, trækkes kadaveret ud og efterlades på et sted, hvor vildsvin i løbet af natten vil finde og æde det. I morgen tidlig vil der således kun være småstumper tilbage. Vi fortsætter herefter nedefter og ser nu en flok vandrende unge mennesker, som vi gætter på kan være dem, der fik de fire stenbukke op på mærkerne. Da vi når ned til en anden sti, fortsætter vi ad denne for at se efter geder. Vi har licens til to af slagsen.

Vue til potentiel alternativ buk

Efter et kvarters gang spotter vi på en højderyg på vores højre hånd fire bukke, hvoraf den bedste har horn på omkring 60 cm, og den næststørste har horn på cirka 50 cm. Hornene hos de to øvrige bukke, der er fire-fem år, er blot 35-40 cm.

»Hvis du ikke allerede havde skudt en god buk, så ville bukken med horn på cirka 60 cm have været et godt alternativ,« mener Jose.

»Si,« svarer jeg og tilføjer, at jeg nu hellere vil have den buk, som jeg allerede har nedlagt.

Snart spotter vi igen hundyr og kid. Og i ét tilfælde spotter vi en ged og et gedekid på en terrasse ved en weekendhytte, som her findes en halv snes stykker af, og som bruges af ejerne i weekender, ferier og helligdage. Hverken geder eller bukke føler sig utrygge ved at færdes tæt på weekendhusene. Vandslanger af pvc ned til husene viser, at de i lighed med landsbyerne i bjergformationen forsynes med drikkevand fra smeltet sne på bjergtoppene, som også leverer vand til vilde og tamme firbenede individer. Ud over stenbukke findes i Sierra Nevada vildsvin, som sammen med ræve udgør renovationsvæsenet. Her græsser også får, tamgeder og kreaturer, ligesom enkelte lokale indbyggere holder heste, der lejes ud til turister, som ønsker at opleve den berømte bjergformation fra hesteryg.

Klokken 17.45 render vi igen på en rudel geder, kid og unge bukke. Jose nærlæser dyrene og siger, at geden i midten er ældre og enlig og således er afskudsbar. Da Rafael gerne vil vente med at skyde til i morgen, skyder jeg så geden, som er 12 år og har smukke horn på cirka 16 cm. Efter at have brækket den op tager vi den med ud på stien, fordi Jose gerne vil have kødet fra den. I modsætning til bukke, der i brunsttiden er aldeles uspiselige for mennesker, så kan der af kødet fra geder tilberedes et godt måltid mad, og Jose agter derfor at bruge køllerne og fileterne fra ryggen i sit køkken og give resten til sine hunde, der bruges til vildsvinejagt. I den lokale jagtforening driver en halv snes medlemmer vildsvinejagt, men majorite-

Henning Kørvel poserer her med sin stenbuk i autentiske rammer, fordi den faldt ned i ruinen af en hytte fra maurertiden. Da skuddet gik, var han, Jose og Rafael ellers overbevist om, at bukken stod på en klippeblok, hvad der altså ikke var tilfældet.

ten af de omkring 60 medlemmer er helhjertede udøvere af jagt på kokke af rødbenede agerhøns med levende lokkefugl – con reclamo – i et bur, der hænges op i et træ. Når hættten tages af buret, begynder kokken at kalde territoriehævdende kokke til sig, og når en kok arriverer for at jage den »fremmede kok« ud af sit territorium, nedlægger jægeren den med haglbøsse.

Vi vender tilbage!

Da vi under middagen om aftenen på hotellet gør regnebrættet op, kan vi konstatere, at vi samlet i løbet af dagen har spottet i omegnen af 100 stenbukke og geder på forskellige alderstrin og kid.

»Normalt færdes der i hele området, som vores revir er en del af, i omegnen af 300 bukke. Når vi i dag kun har set to store bukke, hvoraf du nedlagde den største, så er det, fordi egetræerne i år ikke har båret så mange nødder, hvilket har spredt stenbukkene, fordi de så skal længere omkring for at finde føde,« mener Jose.

Næste morgen lægger vi efter morgenkaffe i en lokal bar igen ud ved ottetiden på en sti, der fører os dybere ind

i bjergformationen, og støder snart på en blandet flok af stenbukke, geder og kid. Men to geder har kid med sig, og to andre enlige geder er for unge til afskydning, fordi hornene kun er i ørehøjde, og de ikke har veludviklede sorte aftegninger foran på forløbene. Store sorte aftegninger på forløbene er nemlig typisk for ældre hundyr, som også har større krop end unge geder.

Efter yderligere en halv times vandring støder vi på ny på bukke, geder og kid. I rudlen er der en enlig ældre ged, som Rafael nedlægger som en afrunding på vores tredje fælles jagttur til Sierra Nevada. Geden er 10 år og har smukke horn, og da bukken fra i går har samme alder, og min ged er 12 år, så er konsulenten fra Junta de Andalucia ved inspektion af trofæerne om eftermiddagen yderst tilfreds med vores indsats og udfylder dokumenterne med et smil på læben.

»Jeg gætter på, at I synes godt om Sierra Nevada?« siger han.

Vi bekræfter samstemmende, at han har fuldstændig ret, og garanterer for, at han kan være evig forvisset om, at vi vender tilbage i 2017. ★

Ændringer i import- og eksportregler

I Danmark og i EU ændres CITES-listerne i slutningen af januar 2017, oplyser Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning. Ændringerne, der berører bl.a. jagttrofæer fra tre arter, blev vedtaget på den seneste CITES-partskonference i Johannesburg i slutningen af september.

AF MORTEN SINDING-JENSEN
DANMARKS JÆGERFORBUND

CITES-PARTSKONFERENCER ER MØDER, som finder sted hvert tredje år, og hvor lande, der er medlemmer af CITES, mødes og bl.a. beslutter ændringer af CITES-listerne. Læs også nyhederne Trofæjagt anerkendes som en vigtig del af naturbevarelsen og God CITES CoP17 for jægerne.

Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning (SVANA) er den myndighed i Danmark, der administrerer CITES-lovgivningen. I den forbindelse har Danmarks Jægerforbund spurgt biolog Maj Friis Munk fra SVANA, der bl.a. repræsenterede Danmark under partskonferencen, om der er nye regler på vej for jagttrofæer som følge af partskonferencen.

Tre CITES-lister

»CITES-listerne omfatter alle de arter, der er dækket af CITES-reglerne. Der eksisterer tre lister. Liste I, som er de stærkt truede arter, liste II, som er de truede arter, og liste III, som er lokalt truede arter,« indleder Maj Friis Munk og fortsætter:

»I EU har man en strengere lovgivning på CITES-området end selve CITES-konventionen. I EU modsvarer CITES-listerne af fire bilag, som i store træk svarer til CITES-listerne.«

Bilag A omfatter de stærkt truede arter, bilag B omfatter de truede arter, bilag C omfatter de lokalt truede arter, og bilag D er et »overvågningsbilag« for arter, hvor man ønsker flere oplysninger om import til EU.

Ved import af jagttrofæer omfattet af CITES er det kun bilag A og B, der kræver tilladelse.

»Uden for EU træder listeændringerne allerede i kraft 2. januar 2017, mens det i Danmark og EU først sker i slutningen af januar. Det betyder, at der er en kort periode, hvor ændringerne gælder i landene uden for EU, men ikke i EU,« siger Maj Friis Munk.

★ NYE REGLER FOR TRE ARTER

Maj Friis Munk oplyser, at jægerne skal være opmærksomme på ændringer i import- og eksportreglerne for følgende tre arter: Tur, bjergzebra og skovbison.

Tur (*Capra caucasica*) bliver omfattet af liste II/bilag B. Import af jagttrofæer af denne art kræver derfor en CITES-eksporttilladelse udstedt af det land, hvor dyret er nedlagt.

Bjergzebra (*Equus zebra zebra*) flyttes fra liste I/bilag A til liste II/bilag B. Import af jagttrofæer kan ske med en CITES-eksporttilladelse udstedt af det land, hvor dyret er nedlagt. Indtil ændringerne er trådt i kraft i EU, vil import kræve en CITES-importtilladelse.

Skovbison (*Bison bison athabascae*) er ikke længere omfattet af CITES-bestemmelserne. Import vil derfor kunne ske uden forelægning af CITES-tilladelser, efter ændringerne er trådt i kraft i EU.

På SVANA's hjemmeside kan du finde mere information om reglerne for import og eksport af jagttrofæer. ★

Hvithalelykke

– under sesongens siste fullmåne

AV NILS-OLE STUBBERUD

DAGENE GÅR FORT HER I NORD, i vinterhalvåret, så da er kanskje fullmåne og skoger dekket med snø. Den beste tiden for å fine en stor bukk. Valget falt på Januar av to årsaker, jaktssesongen hjemme i Norge er slutt, og månen er en av de beste for sesongen. Med dette i tankene, startet søket etter en operatør i Finland, og i slutten av September var turen bestilt. Etter at alle forespørsler var sendt ut, og vurdert, falt valget på Niko Hytönen og Antti Eklund som er eiere av Kartanon Riista. Et valg jeg er meget lykkelig for i ettertid.

Etter en forbausende kort vente tid, grunnet mye jakt hjemme i Norge, var rifler og bagger pakket, og jeg var klar for fullmånejakt etter Finlands hvithalehjorter. Ventetiden fra ankomst på ettermiddagen til vi endelig skulle ut og poste i et av de utvalgte, over 50 jakttårnene, føltes derimot lang. Niko og Anttis bilder av hjortene fra viltkameraer i terrenget, og en bestand på ca. 300 dyr, på deres 5000 hektar store jaktterreng hjalp rett og slett ikke.

Vi blei enige om å resie ut i god tid, før mørkets frembrudd. Da hjortene ofte kunne kom rett etter at bilduren forsvant, i håp om å fine nye godsaker. Å riktig nok dukket en stor kolle med 3 kalver opp, ikke mer en 20 minutter etter at jeg tok plass i tårnet, men ikke de jeg var ute etter denne gangen. Det blei raskt mørkt og månen sto ikke ordentlig opp før noen timer senere. Så hele ni forskjellige hjorter den første kvelden, men ingen bukker. Tilbake i campen blei det en rask middag og noen få timers søvn før det bar ut til et nytt tårn. Etter kveldens hendelser var vi alle sikre på å få se mange hjorter den morgenen, men deg gang ei ingen hjorter dukket opp denne morgenen. Hørte derimot to bukker i full kamp bare 200 meter unna tårnet. Ikke like intensivt som under høstens brunst kamper, men dog av en sånn karakter at de holdt på en par minutter. Niko og Antti hadde ikke noen anen forklaring en at de kanskje ville kvitte seg med sesongens oppsatas. De hadde gjort tilsvarende observasjoner uten helt å forstå hvorfor.

Etter endt morgen økt var det tid for frokost og kanskje det skulle bli tid til en liten hvil. Men under frokosten lurte Annti på om jeg har lyst til å være med ut for å trene hunder. Annti har en Dachshund han skulle ha jagget inn, og selvfølgelig vil jeg være med på det. Hvilen får vente. Vi blir enige om at jeg tar med rifla og poster på anvist plass, mens Annti slipper Dachsen. Ikke lenge etter er det full los i de finske skoger, men elg los går over i hare los, og ingen

whitetail for Annti, meg og dachsen denne gangen. Men som alltid en opplevelse å høre en tett og fin dachshund los.

Dagen gikk fort, og ikke lenge etter at vi var tilbake fra hundet trening bar det ut på post igjen. Samme plass som den første kvelden. Da viltkameraet på stedet, sladret om at to store bukker som hadde vært der på morgenen. Jeg var som første kvelden tidlig ute, og etter bare 30 minutter kom en spissbukk på post. Rifla i anlegg, rolige puste bevegelser, skuddet skvisses av og spissbukken faller om på stedet. Min første Hvithalehjort var et faktum, og turen allerede en suksess i mine øyne.

Etter en kort telefon til Annti om at jeg hadde nedlagt en spissbukk og trengte transport til slakteriet, var det tid for bilder og ettertanke. Annti var på plass, etter 30 minutter, og etter ytterligere en time var slaktejobben gjort og vi var tilbake i campen. Annti foreslo middag og at jeg tok plass i samme tårnet etter å ha latt det hvile 3-4 timer. Han mente at det fortsatt var en liten sjanse for at de to store ville komme innom, og han fikk rett. Disse 2 bukkene hadde lurt jegerne igjenom hele høsten, men at de fantes i område hadde vi som sagt bildebevis på.

Jeg var fornøyd, og ganske sliten etter et intenst døgn, men reiste ut igjen, da jeg vurderte at det er lenge til høsten, og neste jaktssesong. Som sagt så gjort, etter 4 timer i tårnet dukket de 2 store opp. Kikkerten blei flittig brukt det neste minuttet for å velge ut en av de. Jeg valgte den med størst utlegg, da jeg synes den var ørlite granne større en den andre. Rifla meget forsiktig

i posisjon for ikke å slå den bort i treverket. Godt anlegg, puste rolig. Korset faller på bogen til bukken og skuddet går. Bukken forsvinner ut av synet, men tenger godt for skuddet. Jeg går ned av tårnet for å sjekke skuddplassen, på vei frem til skuddplassen legger den andre storbukken et volodstomt leven og varsler at her er fare på fare. Heldigvis forseint denne gangen. Finner masse blod av riktig farge på skuddplassen, og ganske riktig 50 meter unna har bukken endt sine dager, og for en vakker bukk. Å toppe en allerede velykket jakt med en slik bukk, kan bare beskrives som FATASTISK isped en god porsjon FLAKS, men for en herlig og deilig flaks. Nå det er sagt, det er selvsagt ikke flaks at det finnes sånne bukker i område. Niko og Annti er begge meget pasjonerte jegere som nedlegger et enormt arbeid i forvaltning og viltpleie. Så en stor takk til dere begge, denne deler vi. ★

★ HVITHALEHJORT

På begynnelsen på 1930-tallet fantes cirka 300 000 hvithalehjorter. Men ulike bevaringsprosjekter, inklusive utsetting i Norden, har gjort at den overlevde utryddelse. De siste bestandstallinger beregner antallet hvithalehjorter til cirka 30 millioner. Hvithalehjorten er det mest populære jaktviltet i Nordamerika. Hvithalehjorten ble utsatt i Finland på Laukko herrgårds marker på 1930-tallet og ble et av verdens mest suksessfulle utsettingsprosjekter, da den har blitt et viktig vilt. Hannen oppnår en vekt av 90 till 135 kg. Huner av samme populasjon er opp til 40 prosent lettere.

Min andre hvithalehjort
og kronen på verket.

Min første finske whitetail.
Veldig fornøyd jeger.

Finland er det eneste stedet utenfor Amerika som har en hvithalehjort jakt det er verdt å snakke om. Området jeg jaktet i Kytäjä har en god og velforvaltlet bestand.

NSK auksjon på Camp Villmark

Villmarksmessa på Melhus avholdes i Bankhallen på Melhus. Villmarksmessa på Melhus er Midt-Norges største Villmarksmesse. Det blir hundeutstillinger, hytteskole, Naturfotokonkurranse, knivtorg, fluebinding, prisutdeling, Gevirkonkurranse – bedømming – og utstilling for norske og utenlandske gevir, skytesimulator, kurs, foredrag og mye, mye mer.

www.norskemesser.no/portfolio/villmarksmessa-pa-melhus

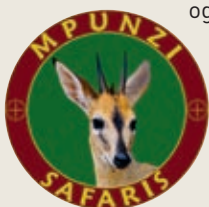
Auksjon blir lørdag 01.04.2017,
kløkken 14:00 på standen til NSK/NSCC.

Jaktreise til Mpunzi Safaris

Mpunzi Safaris donerer en syv dagers jakt (9. overnattinger) for to jegere, i Grahamstown, Eastern Cape. Jakten skal gjennomføres i 2017.

Inkludert i pakken er bog montasjer av 1 Blue Wildebeest, 1 Black Wildebeest, 1 Kudu og 1 Bushbuck. Trofee avgifter og eventuelt flere jaktdager etter prislister. Transfer, opphold og felt behandling av trofeer er inkludert. Flybillett inngår ikke.

www.mpunzिसafaris.com

NSK jægere fra 2016 jakt
købt på NSK auksjon i 2016.

Verdi:
58.000
NOK

6 dagers jakt i Sør Afrika

Emerald Sky Safaris donerer en seks dagers jakt (7. overnattinger) for en jeger og en ledsager i Eastern Cape i 2017.

Inkludert i pakken er 1 oryx, 1 Zebra, 1 Blesbuck, 1 impala og en avskytings warthog. Mullighet for flere dager og flere/andre trofeer etter prislister.

Transfer, felt preperasjon og opphold inngår. Flybillett inngår ikke.

www.emeraldsksafaris.co.za

Verdi:
57.600
NOK

7 dagers jakt i Sør Afrika

Mpunzi Safaris donerer en syv dagers jakt (9. overnattinger) for en jeger og en ledsager, i Grahamstown, Eastern Cape. Jakten skal gjennomføres i 2017.

Inkludert i pakken er 1 Wildebeest, 1 Warthog, 1 Duiker, 1 Blesbok og 1 Kudu. Mulighet for flere dager og arter etter prislister. Transfer, opphold og felt behandling av trofeer er inkludert.

Flybillett inngår ikke.

www.mpunzिसafaris.com

Verdi:
36.000
NOK

6 dagers jakt i Sør Afrika

Mpunzi Safaris donerer en seks dagers jakt (8. overnattinger) for en jeger og en ledsager, i Grahamstown, Eastern Cape. Jakten skal gjennomføres i 2017.

Inkludert i pakken er 2 Wildebeest, 2 Warthog, 2 Kudu, 2 Duikers og 3 Impala. Mulighet for flere dager og arter etter prisliste. Transfer, opphold og felt behandling av trofeer er inkludert. Flybillett inngår ikke.

www.mpunzिसafaris.com

**Verdi:
36.000
NOK**

Fiskesafari på Romsdalsfjorden

Fiskesafari på Romsdalsfjorden i Norge med Rauma Jakt og Fiskesafari. 2 dagers fiske med fiskeguide John Kofoed ombord på M/K Brisen for 4 personer. Fiskeutstyr stilles til rådighet. Se mere på www.rauma-jakt-fiskesafari.no. Flybilletter og overnatting er ikke inkludert.

www.rauma-jakt-fiskesafari.no

**Verdi:
9.000
NOK**

Viper-Flex Journey

Viper-Flex Journey er en ekstremt sterk og meget stabil reiseskytestokk, som du kan bruke til liggende, knelende og stående skyting. Den unike design gjør at du får solid støtte ved avgivelse av dine skudd og dermed minsker risikoen for skadeskyting. Kan ligge i en alminnelig koffert.

www.viper-flex.com

**Verdi:
2.700
NOK**

**Verdi:
1.800
NOK**

Viper-Flex Elite

Viper-Flex Elite er en sterk og meget stabil reiseskytestokk, som du kan bruke til liggende, knelende og stående skyting.

Den unike design gjør at du får solid støtte ved avgivelse av dine skudd og dermed minsker risikoen for skadeskyting. Stokken er slank og kan ligge ved siden av riflen i en våpenkoffert.

Hunters Video
channel

Hunters Video
giver en gratis jakt-DVD til alle nye medlemmer af Nordisk Safari Klub, som indmelder sig under Camp Villmark!

SCI NSCC auksjon på Camp Villmark

Villmarksmessa på Melhus avholdes i Bankhallen på Melhus. Villmarksmessa på Melhus er Midt-Norges største Villmarksmesse. Det blir hundeutstillinger, hytteskole, Naturfotokonkurranse, knivtorg, fluebinding, prisutdeling, Gevirkonkurranse – bedømming – og utstilling for norske og utenlandske gevir, skytesimulator, kurs, foredrag og mye, mye mer.

www.norskemesser.no/portfolio/villmarksmessa-pa-melhus

Auksjon blir lørdag 01.04.2017,
klokken 14:00 på standen til NSK/NSCC.

Duejakt i Argentina for 6. Jegerere

[Jorge García Guerra] Safaris donerer en 3 dagers duejakt (4. overnattinger) i Cordoba provinsen, Argentina for seks jegerere. I tillegg til den kanskje beste duejakten i verden inngår en meget komfortabel lodge hvor det nyttes god mat og drikke. Mulighet for en dags sightings til Buenos Aires, hvor dere kan dra på «city tour» og tango show. Flybillett og ammunisjon inngår ikke.

Jorge García Guerra Safaris

Verdi:
121.000
NOK

Plaingamejakt i Sør Afrika

Limcroma Safaris donerer en 10 dagers plaingame jakt på deres nesten 200,000 hektar store eiendom i Limpopo for 2 jegerere. Trofee avgift for en 1 Blue Wildebeest og 1 Impala inngår for begge jegerene. Luksuriøs camp hvor alt er inkludert. Mulighet for tilkjøp av flere jakt dager. Alle andre arter hos Limcroma Safaris kan nedlegges etter prisliste. Transfer, opphold og skinn er inkludert. Flybillett inngår ikke.

www.limcroma.com

Verdi:
121.000
NOK

Hjort, Mouflon eller Dovhjort i Spania

Huntinspain & Alfonso Fabres donerer en Hjort, Mouflon eller Dovhjort jakt i Spania i 2017-2018. Jegeren velger selv hvilken art han vil jakte. Trofeeavgift for valgt art er inkludert, uansett størrelse. Så her er det muligheter for et meget godt trofee uten ekstra kostnad. Jakten er ikke tidsbegrenset, men avsluttes når dyret er skutt. Transfer, opphold og skining er inkludert. Mulighet for å medbringe en ledsager etter prisliste. Flybillett og evt. hotellovernattinger før og etter jakten inngår ikke.

www.huntinspain.com

Verdi:
84.000
NOK

Krokodillejakt i Sør Afrika

Cheetau Safaris donerer en 7 dagers krokodille jakt i Bela Bela, Limpopo i 2017-2018 (6 overnattinger). Trofee avgift for en krokodille uansett størrelse inngår. Jaktområde er på 6500 hektar, hvor det er en god bestand av fritt levende krokodiller. Det jaktes 1:1 i 7

dager. Mulighet for tilkjøp av flere jakt dager. Alle andre arter hos Cheetau safaris kan nedlegges etter prislister. Transfer, opphold og skinng er inkludert. Flybillett inngår ikke.

www.cheetau.co.za

Verdi:
82.650
NOK

Aimpoint Micro H-2

Aimpoint perfekt for raske skudd, Ubegrenset synsfelt og øyeavstand. Parallaxfri. 50 000 timer batteri levetid. 10 år garant. Integret Weaver montasje. Vekt 93 gr. M/flip opp linse beskytter.

Aimpoint®

www.aimpoint.com

Verdi:
6.000
NOK

**HOLMELUND
GLOBAL**

BRUNBJØRN PÅ KAMCHATKA I EFTERÅRET

14/9 dages jakt på brunbjørn inklusive visum, Cites, russisk våbentilladelse, flybillett samt trofæ-avgift for en brunbjørn. I alt kr. 82.500

DALL SHEEP I ALASKA

14/12 dages backpack-jagt på Dall-Sheep nær Denali National Park. Følg op på vores succes i august 2016. Pris eksklusive tag, licenser og flybillett. I alt kr. 115.000

MOOSE I DET NORDLIGE BRITISH COLUMBIA

14/10 dages jakt på hesteryg, kan kombineres med sneged, sortbjørn, caribou og ulv. Reviret er enormt. Pris inklusive tag, licens, float plane samt flybillett. I alt kr. 115.000

ELK, MULE DEER ELLER WHITE TAIL I MONTANA, USA

9/7 dages jakt på Elk i oktober / november. Deadline for Elk-combo licens i marts. Oplev de smukke Marshall Wilderness-bjerge med mulighed for Elk, Mule deer eller Whitetail. Pris inklusive hunting license, combo tag, flybillett/retur. I alt kr. 62.000

MID ASIAN IBEX I KIRGISTAN

9/6 dages jagtrejse til Naryn/Osh-regionen tæt ved den Kinesiske grænse, hvor du stadig kan nedlægge store Ibex. Inklusive er 6 dages jakt på hesteryg, forplejning samt trofæavgift for 1 Bull-Ibex, transfer fra Bishkek/retur samt flybillett. I alt kr. 45.000

MARAL OG MID ASIAN IBEX I KAZAKHSTAN

14/12 dages jagtrejse - inklusive er 4 - 5 dages jakt på Mid Asian Ibex og Sibirisk Råbuk samt 7 - 8 dages jakt på Maralhjort i eksklusiv National Park. Inklusive våbentilladelse, trofæavgift for en Maralhjort uanset størrelse samt en Mid Asian Ibex uanset størrelse. I alt kr. 79.500

YAKUTIA SNOW SHEEP

14/7 dages jagtrejse ved 4 jægere i det vildeste Sibirien, hvor du kan nedlægge et smukt snefår, men også moose, brunbjørn og caribou. Inklusive snefår, transfer, flybilletter samt visum. I alt kr. 110.000

SIBIRISK RÅBUK I KURGAN

7/5 dages jagtrejse på sibirisk råbuk inklusive 2 sibiriske råbukke op til 900 gram, visum samt flybilletter. I alt kr. 39.500

**HOLMELUND
AFRICA**

ZIMBABWE - BØFFEL

På et af de bedste bøffelrevirer i Zimbabwe mellem Krüeger National Park og Gona Re Zhou nedlægges pt. de største bøfler. 9/7 dages jagt 1 x 1 inklusive fly og bøffel. I alt kr. 105.000

ZIMBABWE - ELEFANT-TYR

På reviret hvor der i 2015 blev nedlagt en rekord -elefant på 122 pund kan du jage elefant. 12/10 dages jagt inklusive fly og elefantyr med stødtænder op til 49 pund. I alt kr. 225.000

ZIMBABWE - LEOPARD OG KROKODILLE

I Zambesi Valley kan du på samme jagt nedlægge leopard og krokodille i den ægte bush på et revir større end 1 mill. acres. 12/10 dages jagt inklusive fly, leopard og krokodille. I alt kr. 150.000

ZIMBABWE - SABEL

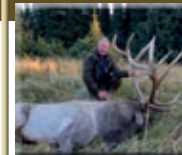
I det centrale Zimbabwe på legendarisk jagtfarm kan du under særdeles komfortable forhold jage plains game samt sabel på free range. 10/8 dages jagt en bull-sable samt flybillett. I alt kr. 58.000

I NAMIBIA - PLAINS GAME

Tæt ved Windhoek i meget gæstfrie og komfortable omgivelser, kan vi tilbyde jagt på plains game på et enormt revir som tillige er meget i kuperet. 9/7 dages ophold og jagt 2 x 1. I alt kr. 9.975

**HOLMELUND
JAGTREJSER**

Jagtrejser udover det sædvanlige

**HOLMELUND
FAMILIE**

BEZOAR IBEX I TYRKIET

7/5 dages jagtrejse til Artvin-regionen i det nordlige Tyrkiet tæt ved den Georgiske grænse. I alt kr. 58.000

BECEITES IBEX I SPANIEN

3 dages jagtrejse ved National Park Muela de Cortes tæt ved Valencia. Op til bronze-trofæ inklusive, våben tilladelse. I alt kr. 18.500

CHINESE WATER DEER & MUNTJAC I ENGLAND

I Norfolk på 12.000 ha. kan du jage begge de små kinesere. 4/3 dages jagt som kan suppleres med kron og vildt. I alt kr. 7.500

ZIMBABWE - PLAINS GAME

På et vildtrigt revir, der aldrig har set et hegn og med naturlig plains game. Reviret ejes af hvid farmer og den gæstfrie indlogering er ideel for familier. 9/7 dages jagt og ophold. I alt kr. 14.000.

ARGENTINA - BLACK BUCK

På den ægte pampas. en kvægfarm 36.000 ha. ægte gauchoer til hest og masser af vildt - stor vildt og fuglevildt. 5 overnatninger inklusive en blackbuck samt flybillett. I alt kr. 32.000

SKOTLAND - KRONHJORT

Opholdet er særdeles komfortabelt i en æstetisk indrettet Lodge. Kronhjortene er store efter skotske forhold. en mellem ting mellem highland og woodland-hjort. 4 dages ophold inklusive 2 dages jagt samt 2 kronhjorte. I alt 17.000

TYRKIET - VILDSVIN

Ophold i superlække lejlighed i 7 dage helt ud til Middelhavet med skøn udsigt - 100 meter til badestrand - samt 3 dages pürsch på vildsvin i Taurus-bjergene bag Alanya. 7/3 dages jagt I alt kr. 9.500

SYDAFRICA - PLAINSGAME - TIGER FISH

I Limpopo kan vi tilbyde super luksuriøs og komfortabel ophold suppleret med en masse aktiviteter for ledsagere. 8/6 dages ophold samt jagt 2 x 1. I alt 13.500

NEW ZEALAND - THAR OG GEMSE

6/5 dages jagtrejse med super guide, inklusive transfer, helikopter transfer, en Gemse og en Bull-Thar. I alt kr. 35.000

DANMARK

CIC/SCI opmåler Lars B. Nielsen

Velkommen hver dag • Tilmelding til MacNab • Trehøjevej 31 • 7200 Grindsted • Tlf. 20 32 06 22 • lars@macnab.dk

Derudover opmåles ved følgende arrangementer:

28. februar	Tirsdag	15.00-18.00	Herlufmaglehalen - Amakulu	Ravnstrupvej 1	4160 Herlufmagle	20 32 06 22
01. marts	Onsdag	15.00-18.00	Ans Kro - Amakulu	Vester Langgade 5	8643 Ans	20 32 06 22
02. marts	Torsdag	15.00-18.00	Agerskov Kro - Amakulu	Hovedgade 3	6534 Agerskov	20 32 06 22

SCI opmåler Mikkel Munk Carlsen

Opmåler ved henvendelse: Toften 6 • 6470 Sydals • Tlf. 26 35 05 97 • bjerrehuset@stofanet.dk

CIC/SCI opmåler Morten Terp Nielsen

Opmåler ved henvendelse: Knudevejen 34, 6600 Vejen • Tlf. 53 53 46 29 • hubertuskonservering@gmail.com

SVERIGE

CIC/SCI opmåler Henrik Randers

Opmåler ved henvendelse. Kontaktinformation: Klintvägen 16 • 269 40 Båstad • Tel. 70 221 23 16

Derudover opmåles ved følgende arrangement:

06. mars	Måndag	14:00-20:00	Jakt & Skytte	Meteorvägen 12	Staffanstorps	46 25 60 01
----------	--------	-------------	---------------	----------------	---------------	-------------

CIC/SCI opmåler Jan-Eric Jansson

Kontaktinformation: Edenberga 519 • 312 95 Laholm • Tel. 46 70 262 90 39

SCI opmåler Svante Andersson

Opmåler ved henvendelse: Stenslanda Bäckhaga Gård • 35595 Tavelas • Tel. 70 31 72 040 • info@backhaga.nu

CIC/SCI opmåler Jens Aksel Kjær i Nordnorge

Opmåler i Nordnorge ved henvendelse. Kontakt: Planetveien 297 · 9024 Tomasjord • Tlf. 92 60 83 83 • breivik.kjaer@online.no

SCI opmåler Stephan Pakh

Kontaktinformation: Slätten 1 • 64594 Strängnäs • Tel. 46 70 55 95 566 • stephan@jaktiungern.se

NORGE

CIC/SCI opmåler Nils-Ole Stubberud

Opmåler ved henvendelse: Tlf. 99 56 84 04 • nil-stub@online.no

CIC/SCI opmåler Per Strandbakken

Opmåler ved henvendelse. Ta kontakt på mobilnr. 97 14 82 81

Alle som vil ha oppmålt trofeer må ta kontakt på mobiltelefon 97 41 82 81 dagen før oppmålingen finner sted.

CIC/SCI opmåler Jens Aksel Kjær i Nordnorge

Opmåler i Nordnorge ved henvendelse. Kontakt: Planetveien 297 · 9024 Tomasjord • Tlf. 92 60 83 83 • breivik.kjaer@online.no

SCI opmåler Lars Kofoed i Sydnorge

Alle dager – ring og bestill oppmåling. Kontakt: Drammensvei 988 • 1385 Asker • Tlf. 66 98 88 49 • lars@jakt-utstopping.no

CIC/SCI opmåler Jens Arild Kroken i Sydnorge

Opmåler ved henvendelse. Kontakt: Aklandsveien 85, 4985 Vegårshei • Tlf. 90 84 87 21 • j-arikr@online.no

Derudover opmåles ved følgende arrangementer:

16. mars	Torsdag	15.00-19.00	Jakt og Friluft	Bryggeriveien 4	4848 Arendal	90 84 87 21
----------	---------	-------------	-----------------	-----------------	--------------	-------------

Har du en virksomhed og ønsker et NSK opmålingsarrangement, så skriv en mail til info@nordisksafariklub.com

CIC/SCI opmåler Knut Øyvind Marås i Vestnorge

Oppmåler ved henvendelse. Kontakt: Kreken • 6876 Skjolden • Tlf. 48 28 25 18 • knut.maraas@online.no

Derudover oppmåles ved følgende arrangementer:

Dato	Dag	Tid	Sted	Adresse	Postnummer	Telefon
17. mars	Fredag	17.00 - 20.30	Scandic Sunnfjord Hotel	Storehagen 2	6804 Førde	48 28 25 18
18. mars	Lørdag	10.00 - 15.00	Scandic Sunnfjord Hotel	Storehagen 2	6804 Førde	48 28 25 18
31. mars	Fredag		Camp Villmark	Messeveien 8	2004 Lillestrøm	48 28 25 18
01. april	Lørdag		Camp Villmark	Messeveien 8	2004 Lillestrøm	48 28 25 18
02. april	Lørdag		Camp Villmark	Messeveien 8	2004 Lillestrøm	48 28 25 18

SCI opmåler Espen Lynne

Oppmåler ved henvendelse. Kontakt: Bergstien 4, 1415 Oppedgård • Tlf. 90 14 35 26 • info@bioprep.no

SCI opmåler John Kofoed

Kontaktinformation: Tegeltun 4 • 6300 Åndalsnes • Tel. 97 17 94 42 • john@rauma-jakt-fiskesafari.no

SYDAFRIKA

SCI opmalere Bjørn og Flemming G. Jensen

Opmåling efter aftale: Somerset East, 5850, Eastern Cape, South Africa • Tlf. 0027 42 004 0004 • post@dianakonserving.dk

European Moose

Score
337,25

Medaljekrav
hos CIC

■ Guld: 300

■ Sølv: 275

■ Bronze: 250

European Moose

Nedlagt af **Christer Cronqvist**, den 4. oktober 1994. Skudafstanden: 70 m.

Riffel: Husqvarna. Kaliber: 6,5 x 55.

Kugle: Nosler

Rank	Country	Location	Guide/Outfitter/Agent	Taken	Hunters Name	Spread	Length of Beam	Score
1	Soviet Union	Istra		1991	Röjsen Wictor	138,40	116,30	417,50
2	Soviet Union	Iskra		1991	Tomas Eriksson	125,60	118,45	371,65
3	Russia	Siberia		1991	Gerhart Stensson	120,30	111,90	343,66
4	Russia	Tver		1994	Christer Cronqvist	117,40	123,35	337,25
5	Sweden	Sådisshult		2012	Jens Haldrup	123,80	95,00	337,20
6	Sweden	Jämtland		1980	Grönvik	127,20	93,70	333,27
7	Sweden	Jämtland		2010	John Essemann	99,20	111,00	329,40
8	Norway	Golsfjellet		1990	Odd Arne Gjerdem	143,10	96,85	326,80
9	Sweden	Rätan		2003	Henning Nielsen	115,80	96,85	326,35
10	Sweden	Falträsk		1985	Lars Landström	110,40	91,40	323,00

Styrket internationalt samarbejde

DE FIRE JAGTORGANISATIONER CIC, SCI (nordisk chapter), Nordisk Safari Klub og Danmarks Jægerforbund har taget initiativ til et mere formaliseret samarbejde i forhold til den internationale jagtpolitik. Det sker i forlængelse af samarbejdet hen over sommeren i forhold til CITES CoP17, der fandt sted i Johannesburg i Sydafrika ultimo september. Her meldte de fire jagtorganisationer fælles holdning om både konkrete arter og trofæjagt ind til SVANA, der repræsenterede Danmark på CITES-konferencen.

Med et mere formaliseret samarbejde vil vi i fremtiden i højere grad koordinere den internationale jagtpolitiske indsats og anvende de til rådighed værende ressourcer bedst muligt. Vi har hver især et internationalt netværk at trække på.

Hver sin styrke

– Danmarks Jægerforbund deltager via Nordisk Jægersamvirke i FACE, hvor vi p.t. har Jægerforbundets formand, Claus Lind Christensen, siddende i bestyrelsen. Det giver en god platform til at arbejde med den europæiske, men også den globale jagtpolitik, især da NJS har ansat Wieke Edinger som fuldtids EU-lobbyist med kontor hos FACE og derfor er meget tæt på beslutningerne i EU, udtaler Henrik Frost Rasmussen, næstformand i Danmarks Jægerforbund og tilføjer: – Vi ser frem til et styrket samarbejde med de tre andre jagtorganisationer.

Fra CIC er det vicepræsident Ulf Scheibye, som deltager i arbejdet. – I CIC er vi naturligvis også meget interesseret i at koordinere indsatsen med de øvrige organisationer. Vi har blandt andet stor fokus på bæredygtig jagt, og

Der var højt humør og samarbejdsvillighed, da de fire jagtorganisationer mødtes i Jagtens Hus i begyndelsen af november. Fra venstre: Formand for NSK, Tim Anker Wermuth, næstformand i DJ, Henrik Frost Rasmussen, næstformand i SCI (nordisk chapter), Jens Kjær Knudsen og vicepræsident i CIC Ulf Scheibye.

især i Afrika arbejder vi p.t. på at få etableret the African hunting Charter, der skal være med til at sikre, at de afrikanske lande selv tager ansvar for forvaltningen af vildtbestandene, siger vicepræsident i CIC Ulf Scheibye.

Både formanden for Nordisk Safari Klub, Tim Anker Wermuth, og næstformanden i SCI (nordisk chapter), Jens Kjær Knudsen, ser frem til et styrket samarbejde om den internationale jagtpolitik. – Vi har organiseret os således, at det er SCI (nordisk Chapter), der udtaler sig politisk på vegne af NSK og SCI, men begge organisationer vil gerne bakke om op dette initiativ, og vi har særlig viden om afrikanske, pakistanske og amerikanske forhold, siger Jens Kjær Knudsen.

Trofæjagt i modvind

Et aktuelt internationalt emne er trofæjagt, hvor EU-Parlamentets »EU Action Plan on Wildlife Trafficking« fejlagtigt kæder trofæjagt sammen med massiv tilbagegang i en lang række truede dyrearters bestande og på den baggrund vil arbejde på at kræve importtilladelser på dyr opført på CITES annex B. Vi følger sagen tæt og forbereder os på endnu flere angreb på især trofæjagt, men også jagt i al almindelighed fra EU's institutioner. ★

Pladsbytte i bestyrelsen

Christian Jensen er valgt som næstformand. Christian har haft ansvar for klubbens økonomi og administration i et år. Det har historisk ligget som ansvar hos næstformanden, derfor er Christian pr. 1. janu-

ar valgt til dette hverv. Har du kommentarer, ris eller ros om økonomi eller administration i klubben, er du velkommen til at maile til Christian på cj@scagro.dk. ★

Terrænskydning på Sjælland

ved Vigersted lørdag den 1. april 2017

Skydebanen er beliggende ca. 5 km nord for Ringsted, Værkevadsvej 32 B, Vigersted, 4100 Ringsted.

Vi har i år lejet banen lørdag den 1. april 2017 med skydetider fra kl. 9.00 og sidste skydetid kl. 14.00. Man møder klargjort senest 15 minutter før tildelt skydetid for briefing ved klubhuset.

Du tilmelder dig ved at ringe til sekretariatet på telefon 70 22 70 92 i åbningstiden – tirsdag og torsdag fra kl. 9.00 til 17.00. Onsdag er åbningstiden fra kl. 9.00 til 12.00.

Her oplyser deltageren sit navn, mobilnummer og ønsket skydetid.

Der skydes i 6 grupper med 6 mand, så 36 skytter kan deltage. Vi kan forvente 5 stationer med skydeafstande fra 50 og ud til 500 m. Skydningen forventes at tage 1 time pr. hold. Patronforbrug 30 stk.

Husk, at der ikke må benyttes våben større end 7,62 mm, samt at resultaterne bliver offentligtgjort på hjemmesiden.

På flere af standene er hjælpemidler tilladt, så medbring gerne egen skydestok.

Prisen for deltagelse er kr. 150,00 pr. serie – beløbet går ubeskåret til skydebanen. Tilmelding og betaling sker via sekretariatet. Ved tilmeldingen aftales betalingsmåde med sekretariatet – man er tilmeldt, når betalingen er modtaget.

Ved evt. manglende tilslutning kan der købes yderligere skydninger. Det er første skydning, der tæller til præmierne.

Hubertushuset ved Ringsted sponsorerer igen i år flotte præmier. Der vil være en præmie i damerækken og tre præmier i herrerækken. ★

*På gensyn i Vigersted
lørdag den 1. april.
Steen Nielsen*

Nyt fra skydeudvalget

Der er nu åbnet for tilmelding til årets **SAFARISKYDNING** (8.-9. april 2017)

FELTSKYDNING (6. maj 2017)

og **PIGE-SKYDNING** (16.-17. juni 2017).

Tilmelding og betaling foregår i år online (husk at angive medlemsnummer ved tilmelding).

I finder en liste med arrangementerne her:

<https://www.place2book.com/da/20969/list/EM5428>

Evt. spørgsmål kan rettes til jette.hunter@gmail.com

Messer som er værd at se frem til!

2017

- **Die Hohe Jagd & Fischerei**
Salzburg, Østrig
16.-19. februar
www.hohejagd.at
- **Jagt & Natur**
Gram Slot, Danmark
19.-20. februar
www.gramslot.dk/jagt-natur-gaest
- **IWA Outdoor Classics International Trade Fair**
Nürnberg, Tyskland
3.-6. marts (kun adgang med indbydelse)
www.iwa.info
- **Jagtmessen i Hillerød**
Hillerød, Danmark
31. marts til 2. april
www.frederiksborgcentret.dk/kalendere/jagtmessen
- **Camp Villmark**
Oslo, Norge
31. marts til 2. april
www.campvillmark.no
- **Hunting Capital**
Gent, Belgien
21.-23. april
www.huntingcapital.com
- **Elmia Gamefair**
Jönköping, Sverige
25.-27. maj
www.elmia.se/gamefair

2018

- **Grand Slam Club Ovis Convention**
Las Vegas, USA
24.-27. januar 2018
www.wildsheep.org
- **Safari Club International Convention**
Las Vegas, USA
31. januar til 3. februar 2018
www.safariclub.org
- **Jagt & Outdoor**
Odense, Danmark
23.-25. marts 2018
www.jagtogoutdoor.dk

Nordisk Safari Klub

www.nordisksafariklub.com

Sekretariat / sekretariatet

LAILA HOLMGAARD
Nakke Kirkevej 16
DK-4581 Rørvig
Tlf. +45 70 22 70 92
E-mail:
info@nordisksafariklub.com

Kontortid:
Tirsdag og torsdag
fra kl. 9.00 til 17.00
Onsdag fra kl. 9.00 til 12.00

Bestyrelse / styret / styrelsen

Formand / styreleder /
ordførere:
TIM ANKER WERMUTH
Tlf. +45 20 62 97 05
E-mail: wermuth@pc.dk

CHRISTIAN JENSEN
Tlf. +45 40 36 97 76
E-mail: cj@scagro.dk

JENS KJÆR KNUDSEN
Tlf. +45 40 58 04 82
E-mail: jens@kjaerknudsen.com

KIM HOLMGAARD
Tlf. +45 59 91 80 45
E-mail: kilamabo@hotmail.com

MOGENS NØRUP-HANSEN
Tlf. +45 24 21 60 56
E-mail: mnh@landbrugsadvokat.dk

PÅL S. JENSEN
Tlf. +47 45 50 14 70
E-mail: psj@psj.no

LARS PRYTZ
Tlf. +45 21 47 13 33
E-mail: lcp@c.dk

FLEMMING ROLIN
Tlf. +46 702 17 57 45
E-mail: rolin@image.dk

Udvalg / udvalg / komité kontaktpersoner

Økonomi/budget
CHRISTIAN JENSEN

Skydeudvalg
FLEMMING ROLIN

Materieludvalg
KIM HOLMGAARD

Roadshow – mandskab
KIM HOLMGAARD

Messeudvalg
TIM ANKER WERMUTH

Museumsudvalg
JENS FOLDAGER

Medieudvalg
JENS KJÆR KNUDSEN

Trofæopmålinger/slam
JENS KJÆR KNUDSEN

Norge – ansvarlig
PÅL S. JENSEN

Sverige – ansvarlig
FLEMMING ROLIN

SCI + CIC international kontakt
JENS KJÆR KNUDSEN

Juridisk udvalg
MOGENS NØRUP-HANSEN

Forsikringsudvalg
ERIK AHLMANN-LARSEN
Tlf. +45 45 86 06 11
E-mail: tedeum@tedeam.dk

Aktivitetsudvalg + sponsoraftaler
LARS PRYTZ

Vigerstedsskydning
STEEN NIELSEN
Tlf. +45 20 28 30 06
E-mail: info@snedkersteen.dk

Kontaktpersoner i Norge

Nordnorge:
JENS AKSEL KJÆR
Tlf. +47 77 63 18 59
E-mail: breikjar@online.no

Syd Norge:
NILS-OLE STUBBERUD
Tlf. +47 99 56 84 04
E-mail: nil-stub@online.no

Midt Norge:
TROND SELMER NERGAARD
Tlf. +47 997 14 775
E-mail: t-senerg@online.no

Vest Norge:
JOHN KOFOED
Tlf. +47 97 17 94 42
E-mail:
john@rauma-jakt-fiskesafari.no

Kontaktpersoner i Sverige

DAN FRIDH
Tlf. +46 709 54 79 17
+46 411 71 230
E-mail: dan.fridh@telia.com

HENRIK RANDERS
Tlf. +46 702 21 23 16
E-mail: bbhranders7@gmail.com

Kontaktperson i Finland

AATOS NIEMI
Kärpantie 13 · 27800 Säkytä
Tlf. +358 286 70 608

Nordisk Safari Klub er tilknyttet Safari Club International og Grand Slam Club Ovis

GRAND SLAM CLUB OVIS

Risotto på rådyrskank

Opskrift og foto: Rune Fich Weischer

Skanken på rådyret er fuld af smag, men da de er relativt beskedne i størrelse, er det nogle gange svært at finde et formål med dem. Hvorfor ikke forsøge sig med en risotto? Risotto er i manges øjne en kompliceret og vanskelig ret at lave, men det er bestemt ikke tilfældet. Faktisk er det utroligt let og simpelt.

Ingredienser (4 personer):

2 skanke fra rådyr (eller en fra dådyr)
 2 løg
 1 fed hvidløg
 200-300 g blandede rodfrugter
 Timian og rosmarin
 1 glas hvidvin

RISOTTO

200 g risottoris
 20 g smør
 ½ dl god olivenolie
 ½ glas hvidvin
 1 æggeblomme
 Parmesanost efter smag
 Hakket purløg eller forårsløg

SKANK I GANG!

Brun skankene af i en gryde, og tilsæt det ene løg, hvidløg og rodfrugterne, hakket groft. Lad også løg og rodfrugter brune lidt, før krydderurter og et glas hvidvin tilsættes, og det hele dækkes med vand og bringes i kog. Lad stå og simre i 2-3 timer. Når kødet begynder at falde af benet og fra hinanden, er skankene klar. Pluk kødet af i små trævler, og hold dem lune. Kogelagen hældes gennem en si og smages til med salt og peber. Du skal bruge ½ liter af den til risottoen.

RISOTTO

Smelt smør tilsat olivenolie i en kasserolle. Hak det sidste løg fint, og lad det steges blødt i smør-/olieblandingen. Tilsæt så risene og lad dem stege med under omrøring i et par minutter. Herefter tilsættes vin, og risene holdes i bevægelse i yderligere 1 minuts tid for at optage både fedtstof og vin. Derefter dækkes risene med fond fra skankene. Fortsæt med at røre med jævne mellemrum i de næste 15 minutter, og tilsæt fonden lidt ad gangen undervejs. Risene skal være en cremet masse, men stadig med bid. Færdig!
 Herefter vendes kød og parmesan i risottoen, som er klar til at komme på tallerken. Pynt med fx hakket purløg eller forårsløg, og lav en fordybning midt i risottoen. Læg en æggeblomme i fordybningen, og drys lidt mere revet parmesan over. Retten kan serveres. ★

sako

demand perfection

LEARN ABOUT OUR PRODUCTS AT WWW.SAKO.FI

DISTRIBUTØR Normark Denmark A/S | Nærmeste forhandler på www.normark.dk